Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 123 (5797) | 30 мая 1937 г., нядзеля | ЦАНА 10 КАП.

Заўтра адкрываецца 4-я гарадская партыйная канферэнцыя Менска. Лепшыя большэвікі сталіцы БССР, узброеныя геніяльнымі ўказаннямі вялікага Сталіна, падагуляць вынікі пройдзенаму шляху і намецяць праграму далейшай перабудовы партыйнай работы.

Гарачае прывітанне лепшым большэвікам сталіцы—дэлегатам чацвертай гарадской партыйнай канферэнцыі!

ПОЎНАСЦЮ АКТЫВІЗАВАЦЬ ПАРТЫЙНУЮ МАСУ

Заўтра адкрываецца Менская гарадская партыйная канферэнцыя. Узброеныя геніяльнымі дакументамі—гістарычным дакладам таварыша Сталіна і рашэннямі Лютаўскага Пленума ЦК ВКП(б), лепшыя большэвікі Менска, цвет сталічнай партыйнай арганізацыі КП(б)Б, падвядуць вынікі пройдзенаму паміж III і IV партыйнымі канферэнцыямі шляху і намецяць праграму далейшай работы.

Адпраўны пункт усёй нашай палітыкі — эканоміка, гаспадарка. Соцыялістычная гаспадарка з'яўляецца эканамічнай базай дыктатуры пролетарыята. Таварыш Сталін не раз растлумачваў гэта, падкрэсліваючы і шкоднасць захаплення гаспадаркай у шкоду партыйнай рабоце, і забыццё гаспадаркі. «Нельга, — вучыць нас таварыш Сталін, — шарахацца ад адной крайнасці да другой. Нельга аддзяляць палітыку ад гаспадаркі. Мы не можам уйсці ад гаспадаркі таксама, як не можам уйсці ад палітыкі». Партыйная канферэнцыя не можа таму прайсці міма тых з'явішчаў і працэсаў, якія адбыліся ў гаспадарцы.

У гаспадарцы Менска ёсць неаспрэчваемыя поспехі. На аснове ажыццяўлення ленінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі разгромлены і ліквідаваны эксплаататарскія класы. Прамысловасць, гандаль і транспарт Менска — соцыялістычныя прадпрыемствы. Горад стаў эканамічным, палітычным і культурным цэнтрам БССР. Велізарная большасць насельніцтва горада — працоўныя, якія працуюць на соцыялістычных прадпрыемствах і ўстановах. І горад абавязан гэтым перш за ўсё партыйнай арганізацыі сталіцы БССР.

У кіраўніцтве гаспадаркай, аднак, ёсць буйныя прарывы і недахопы. Галоўны з іх — у захапленні гаспадаркай, у адсутнасці правільнага спалучэння гаспадарчых поспехаў з поспехамі ў партыйным будаўніцтве і разгорнутай палітычнай работы нашай партыі, у аслабленні кіраўніцтва стаханаўскім рухам.

З большай сілай, чым дзе-небудзь у БССР, сказаліся ў Менску і ценявыя бакі гаспадарчых поспехаў. Адурманьваючая атмасфера шумных парадаў і маніфестацый, выхвальных рапартаў і прывітанняў, — у стварэнні якой «Звязда», якая з'яўляецца і органам менскага гаркома КП(б)Б, вінавата не ў меншай меры, чым гарком, — парадзіла бестурботнасць і даверлівасць, якія скарыстаў вораг для барацьбы супроць дыктатуры пролетарыята.

На радзе прадпрыемстваў (завод імя Мяснікова, завод імя Молатава і інш.) і ўстаноў (Наркамзем, Наркомасветы) вораг доўгі час прапаваў беспакарана. Ачагі варожай работы ў прамысловасці і на транспарце ні ў якім разе яшчэ не патушаны. Асаблівую трывогу выклікаюць так званыя дробныя прадпрыемствы, дзе дзяляцтва яшчэ больш, а пульс партыйнага і грамадскага жыцця б'е слабей. Вока райкомаў сюды яшчэ не пранікла, хаця Сталінская Канстытуцыя і абавязвае нас дайсці не толькі да кожнага рабочага, але і да кожнага выбаршчыка.

Метад большэвіцкага кіраўніцтва—калі партыйная арганізацыя кіруе гаспадаркай не паміма гаспадарчых органаў, а праз іх — парушаўся. Парткомы вельмі часта падмянялі гаспадарнікаў, замест таго, каб вучыць іх працаваць, што своечасова не выпраўлялася гаркомам.

З другога боку гарком слаба змагаўся з бюракратычным скажэннем адзінаначалля, з няўменнем прыслухоўвацца да голасу мас, якое часамі гранічыла з ігнараваннем сігналаў працоўных, з парушэннем большэвіцкага прынцыпу работы, які заключаецца ў патрабаванні дапоўніць вопыт кіраўнікоў «вопытам партыйнай масы, вопытам рабочага класа, вопытам працоўных, вопытам так званых «маленькіх» людзей» (І. Сталін).

Гарком не толькі не папярэдзіў магчымасці адрыву некаторых кіраўнікоў прадпрыемстваў ад партыйных і шырокіх рабочых мас, але і не заўважыў яго нават тады, калі ён адбыўся. Рэзультаты выбараў парткомаў («Комунарка», шчотачная фабрыка, друкарня імя Сталіна і інш.) з'яўляюцца яркай ілюстрацыяй гэтага.

Партыйная канферэнцыя не можа прайсці міма ўсіх гэтых фактаў, якія мелі месца ў гаспадарцы. Мабілізаваць комуністаў на барацьбу з гэтымі з'явішчамі, прыкаваць увагу партыйнай арганізацыі да ўчасткаў, дзе было шкодніцтва, каб ліквідаваць яго вынікі — адна з важных задач партыйнай арганізацыі.

Ключ усіх поспехаў у гаспадарчай рабоце ляжыць у агульным уздыме партыйнай работы. «Гаспадарчыя поспехі, іх трываласць і працяжнасць, — вучыць нас таварыш Сталін, — цалкам і поўнасцю залежаць ад поспехаў партыйна-арганізацыйнай работы і партыйна-палітычнай работы». Пытанні перабудовы партыйнай работы павінны быць у цэнтры ўвагі партыйнай канферэнцыі.

У апошні час партыйна-палітычная работа ажывілася. Прычына ажыўлення ляжыць у ліквідацыі парушэнняў прынцыпаў дэмакратычнага цэнтралізма і ў пачаўшымся развароце большэвіцкай самакрытыкі. І гэта цалкам і поўнасцю пацвярджае правільнасць указанняў Пленума ЦК ВКП(б) аб неабходнасці перабудовы партработы, галоўным патрабаваннем якой з'яўляецца праводзенне ў жыццё статута партыі, развіццё крытыкі і самакрытыкі, устанаўленне поўнай адказнасці партыйных органаў перад членамі партыі і поўнай актывізацыі партыйных мас.

Справаздачна-выбарчыя сходы — пачатак перабудовы партыйнай работы. Яны адыгралі буйную ролю ў жыцці партыйнай арганізацыі сталіцы. Выявіўшы высокі ідэйны ўзровень партыйнай арганізацыі, згуртаванасць яе вакол ЦК ВКП(б) і мудрага Сталіна, здольнасць комуністаў бязлітасна змагацца з ворагам, справаздачна-выбарчыя сходы выкрылі буйныя промахі ў пастаноўцы ўсёй партыйнай работы. Тая акалічнасць, што ў час выбараў партарганаў высунуты новыя людзі ў якасці парторгаў і сакратароў парткомаў, несумненна, з'яўляецца станоўчай адзнакай. Гэта новы, свежы струмень, які, несумненна, будзе садзейнічаць павышэнню ўзроўню работы. Аднак, нельга прайсці міма таго факта, што больш 40 проц. сакратароў парткомаў і парторгаў пярвічнымі партарганізацыямі не былі зноў выбраны. Гэта — сведчанне адрыву гаркома ад пярвічных партарганізацый, няведання становішча спраў у іх, слабай сувязі гаркома з членамі партыі і адсутнасці належнай дапамогі з боку гаркома сакратарамі парткомаў і парторгамі.

У арганізацыі былі парушаны правільныя ўзаемаадносіны паміж членамі партыі і партыйнымі кіраўнікамі, што паслабляла актыўнасць партыйнай масы. І не толькі асудзіць павінна канферэнцыя гэтыя факты, але і даць сакратарам парткомаў ясны адказ на пытанне, як трэба перабудаваць партыйную работу да канца, каб выканаць галоўнае патрабаванне Пленума ЦК ВКП(б) — поўнасцю актывізаваць партыйную масу.

У сваёй практычнай рабоце гарком забыў аб капіталістычным акружэнні, у прыватнасці пагранічнае становішча горада і той факт, што ў мінулым у Менску арудвалі дробнабуржуазныя і буржуазныя партыі і контррэволюцыйныя арганізацыі, захаваўшыя частку сваіх кадраў і зараз. Гэта было буйнай палітычнай памылкай, якая прывяла да паслаблення пільнасці ў партыйнай арганізацыі. Гэту памылку тым больш трэба выправіць зараз, бо яна здольна прывесці ў далейшым да няправільнага змяшчэння цэнтра цяжару ў партыйнай рабоце.

Галоўны змест партыйнай работы—павышэнне рэволюцыйнай пільнасці комуністаў.

«Цяпер вузлавым пытаннем для нас з'яўляецца не ліквідацыя тэхнічнай адсталасці нашых кадраў, бо яна ў асноўным ужо ліквідавана, а ліквідацыя палітычнай бясклопатнасці і палітычнай даверлівасці да шкоднікаў, выпадкова атрымаўшых партыйны білет...

Вось чаму стары лозунг аб авалоданні тэхнікай неабходна цяпер дапоўніць новым лозунгам аб авалоданні большэвізмам, аб палітычным выхаванні кадраў і ліквідацыі нашай палітычнай бясклопатнасці». (І. Сталін).

Авалоданне большэвізмам азначае, перш за ўсё, ліквідацыю нашай палітычнай бясклопатнасці—даверлівасці і благадушша. Аб гэтым тым больш неабходна напомніць зараз, бо ў некаторых партыйных арганізацыях зноў наступае самазаспакаенне, хаця падстаў да гэтага ніякіх не існуе. Наадварот, вораг становіцца ўсё хітрэй і падлей. Ён глыбока залязае ў норы, аднак не толькі не ліквідуе сваіх банд, але адчайна працуе над аднаўленнем ужо разгромленых яго арганізацый.

Авалоданне большэвізмам далей азначае палітычнае выхаванне мас і, перш за ўсё, членаў партыі ў духу непрымірымай барацьбы з ворагам, у духу рашучага яго разгрому.

Комуністы на справаздачна-выбарчых сходах дэманстравалі поўнае разуменне зместу лозунга аб авалоданні большэвізмам, жорстка крытыкуючы не толькі становішча арганізацыі агітацыі і прапаганды, але абстрактнасць і бяззубасць, з якой часамі праводзяцца ў нас членам гурткоў грамадскія навукі, асабліва гісторыя партыі. Комуністы правільна патрабуюць карэннага паляпшэння прапаганды марксізма-ленінізма на аснове тых ўказанняў, якія даны таварышам Сталіным у яго дакладзе і заўвагах на падручнікі па гісторыі партыі.

Канферэнцыя Менскай партыйнай арганізацыі адкрываецца ў момант, калі справаздачна-выбарчая кампанія ва ўсёй КП(б)Б ужо завершана. І гэта робіць яе работу асабліва адказнай. Няма сумнення, што канферэнцыя большэвікоў сталіцы БССР не толькі замацуе дасягнуты ўзровень перабудовы партыйнай работы, але, узначаліўшы і ўзняўшы самакрытыку і рэволюцыйную пільнасць яшчэ вышэй, карыстаючыся ўказаннямі таварыша Сталіна, дасць праграму далейшай перабудовы партыйнай работы.

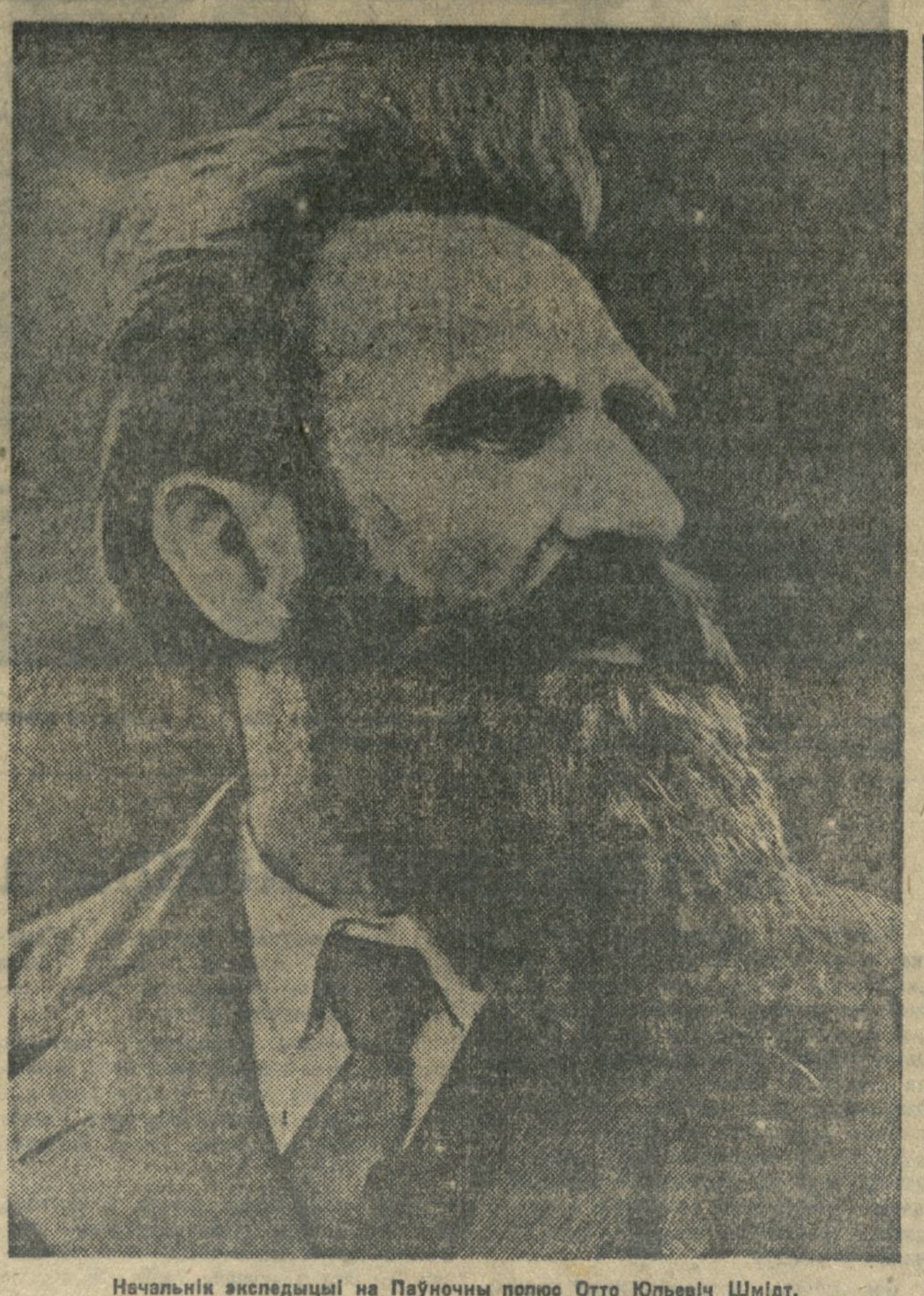

Начальнік экспедыцыі на Паўночны полюс Отто Юльевіч Шмідт.

РАДЫЁГРАМА З ПАЎНОЧНАГА ПОЛЮСА

МАСКВА, ГАЛОЎНАЕ КІРАЎНІЦТВА ПАЎНОЧНАГА МОРСКАГА ШЛЯХУ, ТАСС, «ПРАВДА», «ИЗВЕСТИЯ»

ПАЎНОЧНЫ ПОЛЮС, 28 мая. (Радыё). **Умацавалі прывезеную Алексеевым галоўную жыллёвую палатку станцыі, вярней дом** з гагачага пуху на каркасе з алюмініевых трубак. Дрэйф прадаўжаецца, але з меншай хуткасцю, у сувязі з аслабленнем ветру. Апошнія каардынаты: шырата 89 градусаў 14 мінут, даўгата заходняя — 40 градусаў.

З самалётам Мазурука прамой радыёсувязі ўстанавіць не ўдалося, але з яго паведамленняў відома месца яго пасадкі. Ён сеў далей другіх ад полюсам, але ўсё-ж дастаткова блізка ад нас, каб з паляпшэннем надвор'я прыляцець хутка, як толькі ён расчысціць свой аэрадром ад торасаў.

З нецярпеннем чакаем лябёдку (яна знаходзіцца на яго самалёце) для вымярэння глыбіні акіяна і ўзяцця спроб грунту.

О. Ю. ШМІДТ.

ЦЭНТРАЛЬНАМУ КАМІТЭТУ ЎСЕСАЮЗНАЙ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ (большэвікоў) таварышу СТАЛІНУ

IV Маскоўская гарадская партыйная канферэнцыя шле Вам, нашаму любімаму правадыру, настаўніку і другу — гарачае большэвіцкае прывітанне!

Канферэнцыя ад імя ўсіх большэвікоў пролетарскай сталіцы выражае сваю гарачую любоў і бязмежную адданасць ленінска-сталінскаму Цэнтральнаму Камітэту і Вам, наш родны таварыш Сталін.

Мы добра памятаем Ваша ўказанне на Пленуме Цэнтральнага Камітэта партыі аб тым, што трэба нястомна павышаць нашу пільнасць, бо, пакуль існуе капіталістычнае акружэнне, будуць існаваць у нас і шкоднікі, шпіёны, дыверсанты і забойцы.

Канферэнцыя запэўняе Вас, што большэвікі маскоўскай арганізацыі, згуртоўваючы рабочых і ўсіх працоўных Масквы вакол генеральнай лініі партыі, зробяць усё, каб канчаткова выкарчаваць і знішчыць астаткі ўсіх ворагаў партыі, усіх трацкісцка-правых двурушнікаў — гэтых агентаў япона-нямецкага фашызма.

Большэвікі Масквы прыкладуць усе намаганні к таму, каб у найкарацейшы тэрмін перамагчы недахопы ў партыйна-палітычнай рабоце, ліквідаваць да канца ідыёцкую хваробу — бясклопатнасць, умацоўваць сувязь з масамі, узнімаць яшчэ вышэй іх рэволюцыйную пільнасць, палітычна загартоўваць і выхоўваць іх у духу большэвізма і яшчэ цясней, мацней згуртаваць рады большэвікоў і працоўных Масквы вакол ленінска-сталінскага Цэнтральнага Камітэта партыі для далейшай барацьбы за комунізм.

Няхай жыве наша вялікая комуністычная партыя, якая прывяла нашу краіну да поўнай перамогі соцыялізма і забяспечыла трыумф вялікага вучэння Маркса — Энгельса — Леніна — Сталіна!

Няхай жыве наш вялікі правадыр таварыш СТАЛІН!

ЗАКРЫЛАСЯ IV МАСКОЎСКАЯ ГАРАДСКАЯ КАНФЕРЭНЦЫЯ ВКП(б)

28 мая ўвечары закрылася IV маскоўская гарадская канферэнцыя ВКП(б).

Канферэнцыя аднадушна прыняла рэзалюцыю па справаздачнаму дакладу тав. Н. С. Хрушчова, якая прызнае палітычную лінію Маскоўскага гарадскога камітэта ВКП(б) правільнай і работу здавальняючай.

Канферэнцыя выбрала пленум Маскоўскага гарадского камітэта ВКП(б) у складзе 65 членаў і 20 кандыдатаў і рэвізійную камісію ў складзе 9 членаў.

Канферэнцыя аднадушна з вялікім уздымам прыняла прывітанне таварышу Сталіну.

Канферэнцыя закрылася кароткай заключнай прамовай тав. Н. С. Хрушчова.

(БЕЛТА).

III ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМБ

26 — 29 мая адбыўся III пленум ЦК ЛКСМБ. Пленум абмеркаваў наступныя пытанні:

1. Рашэнні III пленума ЦК ВЛКСМ пра «Падрыхтоўку комсамольскіх арганізацый да выбараў у Советы па новай выбарчай сістэме і недахопах палітыка-выхаваўчай работы ў комсамоле» (дакладчык тав. Аўгустайціс).
2. Аб тэрмінах справаздач і выбараў комсамольскіх органаў (дакладчык тав. Манаеў).

Пленум вырашыў рад арганізацыйных пытанняў: зацвердзіў загадчыкам аддзела рабочай моладзі і членам бюро ЦК ЛКСМБ тав. Абугава, зацвердзіў загадчыкам аддзела піонераў тав. Даговіча і загадчыкам аддзела сялянскай моладзі тав. Сазонава.

У рабоце пленума прымалі ўдзел сакратар ЦК КП(б)Б тав. Шаранговіч і сакратар ЦК ВЛКСМ тав. Файнберг.

Сход актыва Менскай арганізацыі ЛКСМБ

Учора ў вялікай зале Дома партактыва пачаўся сход актыва менскай арганізацыі ЛКСМБ па пытанню вынікаў III пленума ЦК ВЛКСМ. Даклад пра рашэнні пленума аб падрыхтоўцы комсамольскіх арганізацый да выбараў у Советы па новай выбарчай сістэме і аб справаздачах і выбарах комсамольскіх органаў зрабіў сакратар ЦК ЛКСМБ тав. Аўгустайціс.

Учора пачаліся спрэчкі па дакладу. Аднак, у іх адчуваецца яшчэ вельмі агульны тон і нізкі ўзровень крытыкі недахопаў работы менскай гарадской арганізацыі ЛКСМБ, і асабліва нізкі ўзровень самакрытыкі.

У рабоце актыва прымае ўдзел сакратар ЦК ВЛКСМ тав. Файнберг.

Сёння, у 5 гадзін вечара, — працяг работы актыва.

У СОЎНАРКОМЕ СССР

ЗНІЖЭННЕ ЦЭН НА ТУАЛЕТНАЕ МЫЛА

У дадатак да праводзімага з 1 чэрвеня г. г. зніжэння цэн на прамысловыя тавары шырокага спажывання, у тым ліку на рад парфумерных тавараў, Соўнарком СССР пастанавіў знізіць з 1 чэрвеня г. г. таксама раздробныя цэны на туалетнае мыла ў сярэднім на 15 проц.

(БЕЛТА)

НА ПАСЯДЖЭННІ СОВЕТА ЛІГІ НАЦЫЙ

ПРАМОВА тав. М. М. ЛІТВІНАВА

ЖЭНЕВА (горад ў Швейцарыі, месцапрабыванне Лігі нацый), 29 мая (БЕЛТА). Учора Совет Лігі нацый прыступіў да абмеркавання звароту іспанскага ўрада. Пасля прамовы прадстаўніка Іспаніі Альварэс даль Вайо выступіў народны камісар замежных спраў СССР тав. М. М. Літвінаў:

«Прамова паважанага прадстаўніка Іспаніі і разасланыя ім дакументы вычарпальна асвятлілі фактычны бок справы, на якім наўрад ці ёсць патрэба спыняцца. Перад намі зусім ясная справа, якая не патрабуе далейшых праверак і расследвання. Перад намі бяспрэчны выпадак гвалтоўнага ўводу іншаземных узброеных сіл на тэрыторыю аднаго з членаў Лігі нацый — выпадак агрэсіі ў грубейшай форме.

Некаторыя міжнародныя акцыі (дзеянні), якія прадпрымаліся за апошні год па практычных прапановах, — пагадненне аб неўмяшанні ў іспанскія справы, устанаўленне кантролю, прапанова аб перамір'і, зварот да ваюючых бакоў, — несумненна, скажаюць і зацямняюць фармальны бок справы, ствараючы ўражанне, быццам гутарка ідзе аб роўнапраўных ваюючых баках. На самай-жа справе мы маем, з аднаго боку, законна прызнаны ўсімі без выключэння дзяржавамі і Лігай нацый урад, створаны на аснове іспанскай канстытуцыі і дэмакратычнага выбарчага права, атрымаўшы незадоўга да ўзнікнення абмяркоўваемай падзеі вотум давер'я іспанскага народу, урад, адказны за выкананне законаў краіны, за парадак, за дысцыпліну ў арміі і флоце і абавязаны падаўляць, калі патрэбна сілай, усякі замах на змену існуючага ладу, замахі на інтарэсы шырокіх народных мас і ўсякія мяцежы і беспарадкі.

З другога боку, — кучка генералаў і афіцэраў, парушыўшых свой вайсковы доўг, паўстаўшых супроць законнага ўрада і канстытуцыі краіны, пачаўшых ваенныя дзеянні пры дапамозе, галоўным чынам, мараканскіх войск. Я дазваляю сабе напомніць аб гэтых простых, бяспрэчных фактах з прычыны таго, што аб іх пачынаюць забываць. Пачынаюць забываць, што ў дадзеным выпадку не можа быць і гутаркі аб роўнапраўі бакоў.

Іншаземныя ўрады маюць права ўваходзіць у зносіны з іспанскім урадам, рабіць з імі любыя камерцыйныя здзелкі, аж да продажу ваенных матэрыялаў, не парушаючы ніякіх міжнародных норм і абавязацельстваў. Зносіны-ж з мяцежнымі генераламі, а тым больш снабжэнне іх ваенным матэрыялам, з'яўляецца класічным прыкладам умяшання ва ўнутраныя справы іншай дзяржавы.

Калі-б іспанскія падзеі абмежаваліся ўнутранымі неладамі, барацьбой урада супроць мяцежнікаў, то Лізе нацый не толькі не было-б чаго рабіць з гэтым пытаннем, але гэтыя падзеі даўно спыніліся-б.

Усякі бесстаронні чалавек, знаёмы з суадносінамі сіл, павінен прызнаць, што законны іспанскі ўрад даўно справіўся-б з мяцежам. Мадрыд і іншыя іспанскія гарады не былі-б спустошаны і разбураны, і іспанскаму народу не прыйшлося-б аплакваць гібель дзесяткаў тысяч мужчын, жанчын і дзяцей, знішчэнне лепшых прадстаўнікоў іспанскага мастацтва і навукі. Справа не набыла-б міжнароднага характару, і не толькі ў Іспаніі быў-бы даўно ўстаноўлен парадак, але і не быў-бы парушан міжнародны парадак.

На жаль, апублікаваныя дакументы з гранічнай пераканальнасцю даказваюць, што самы мяцеж генералаў быў падрыхтаваны і арганізаваны пры іншаземным падбухторванні з іншаземнай дапамогай. Больш таго, у першы-ж дзень мяцежу мяцежнікі сталі снабжацца зброяй, авіяцыяй, ваеннымі інструктарамі і лётчыкамі з-за граніцы. Размеры гэтага снабжэння па меры развіцця падзей усё больш і больш павялічваліся, і дапамога мяцежнікам стала аказвацца не толькі ваенным, але і чалавечым матэрыялам. Заключэнне пагаднення аб неўмяшанні ў іспанскія справы не спыніла аказанне гэтай дапамогі паўстанцам. У Іспанію на дапамогу мяцежнікам хлынулі дзесяткі тысяч добра абучаных і ўзброеных іншаземцаў, з якіх многія знаходзіліся на ваеннай службе іншаземных дзяржаў і склалі на тэрыторыі Іспаніі значныя вайсковыя часці. Буйныя баі з іспанскай рэспубліканскай арміяй вяліся ў некаторых выпадках выключна гэтымі іншаземнымі вайсковымі часцямі, пад камандаваннем іншаземных генералаў. Іспанскія гарады падвяргаюцца бамбардыроўцы іншаземных самалётаў, кіруемых іншаземнымі пілотамі. Чацвертая частка Мадрыда, увесь горад Герніка і мноства іншых гарадоў і вёсак знішчаны іншаземнай авіяцыяй.

Можна сказаць, што ў сучасны момант іспанскай рэспубліканскай арміі прыходзіцца весці ўзброеную барацьбу не столькі супроць мяцежнікаў, колькі супроць уварваўшыхся ў краіну іншаземных інтэрвентаў. Такім чынам, адзін з членаў Лігі падвергся іншаземнаму нашэсцю і пагрозе парушэння яго тэрытарыяльнай цэласнасці і палітычнай незалежнасці.

Але справа ідзе не аб адной Іспаніі. Іспанскія падзеі стварылі адну з найвялікшых пагроз еўрапейскаму і ўсеагульнаму міру. Пагроза гэта ўзнікае з прычыны спробы ўзброенага ўмяшання ва ўнутраныя справы еўрапейскай дзяржавы, спробы навязаць народу гэтай дзяржавы чужы яму ўнутраны рэжым, а галоўным чынам замежна-палітычную арыентацыю і пад прыкрыццем гэтага ўмяшання пазбавіць гэту краіну яе незалежнасці і падпарадкаваць яе феруле (рэжыму) іншых дзяржаў. Калі-б гэта спроба ўдалася і прайшла беспакарана, то не будзе гарантыі ў тым, што яна не будзе паўтарацца і ў іншых краінах.

Няма гарантыі ў тым, што не будзе зроблена ў бліжэйшы-ж час новая спроба выклікаць мяцеж у якой-небудзь іншай краіне, прызнаць правадыра мяцежнікаў галавой урада, увесці туды на дапамогу мяцежнікам іншаземныя войскі і іншаземную зброю і ажыццявіць такім чынам агрэсію, нацыянальную палітыку інтэрвеніраваўшай дзяржавы. У інтэрвенцыі праяўляецца тэндэнцыя, па прыкладу рэлігійных войн мінулага, пачаць серыю новых войн і пад прыкрыццем барацьбы ідэалогій і палітычных рэжымаў ажыццяўляць палітыку агрэсіі і экспансіі. Не трэба забываць, што ў Іспаніі ў момант узнікнення мяцежу існаваў урад, па сваёй праграме падобны да ўрадаў, існуючых у многіх іншых краінах.

Урад краіны, які я прадстаўляю, мае сваю ідэалогію, ён, вядома, вельмі рад быў-бы, калі-б гэтай ідэалогіяй пранікліся і іншыя краіны. Аднак, ён ніколі не імкнуўся і не будзе імкнуцца якімі-б там ні было шляхамі, а тым больш гвалтоўнымі, навязваць сваю ідэалогію іншым дзяржавам. Мы, як дзяржава, мала цікавіліся тым ладам, які існаваў у Іспаніі, з якою к моманту мяцежу мы не мелі нават ні дыпламатычных ні консульскіх адносін, дзе ў гэты час не было ні аднаго совецкага грамадзяніна. Мы хочам толькі аднаго, каб іспанскі народ пасля скончэння цяперашніх падзей мог-бы, як да мяцежу, мець той урад, які ён сам хоча і які ён добраахвотна выбраў на падставе ім самім устаноўленай канстытуцыі. Таму прадстаўляемы мною ўрад з самага пачатку заявіў, што ён падтрымае любую акцыю (дзеянне), накіраваную на ўдаленне з радоў ваюючых у Іспаніі ўсіх неіспанскіх элементаў з тым, каб барацьба, якая там адбываецца, магла вырашыцца сіламі адных іспанцаў.

Акалічнасці справы поўнасцю апраўдваюць зварот іспанскага ўрада ў Лігу нацый. Мы ведаем, што ў некаторых колах гэты зварот крытыкуюць і нават асуджаюць. Ёсць людзі, якія лічаць сябе прыхільнікамі Лігі нацый і якія думаюць, што Лігу нацый можна захаваць у жывых толькі пры ўмове, калі ад яе ніхто нічога не будзе прасіць і нічога не будзе чакаць і што ўсякі зварот да Лігі ў якой-небудзь сур'ёзнай міжнароднай справе з'яўляецца замахам на існаванне Лігі. Гэтыя людзі хацелі-б ператварыць Лігу ў «універсальную» мумію і любавацца яе нерухомасцю і бестурботным спакоем. Іспанскі ўрад, як відаць, думае не так і мяркуе, наадварот, што Ліга нацый будзе канчаткова асуджана калі не на фізічную, то на маральную смерць, калі яна будзе зусім ігнаравацца і аставацца ў старане пры разгортванні такіх падзей, якія адбываюцца зараз на Іберыйскім паўвостраве (Іспаніі).

Іспанія належыць да ліку першапачатковых членаў Лігі і прымала дзейны ўдзел ва ўсіх работах Лігі. Яна лаяльна выконвала ўсе свае абавязкі ў якасці члена Лігі. Яна займае поўпастаяннае месца ў Совеце Лігі, і яна не злоўжывала гэтай сваёй прывілеяй, каб адмежавацца ад агульных рашэнняў і акцый Лігі нацый і проціпастаўляць сваю індывідуальную думку грамадскай думцы астатніх членаў Лігі.

Вось чаму трэба толькі здзіўляцца скромнасці і ўмеранасці Іспаніі, якая, не гледзячы на няшчасце, якое на яе абрушылася, у цяжкую для яе гадзіну, не абцяжарвала Лігу сваімі зваротамі, хоць яна на гэта мела поўнае фармальнае і маральнае права.

І калі яна цяпер з гэтай скромнасцю, ведаючы абмежаванасць дапамогі, якой яна можа чакаць ад Лігі, не спасылаючыся ні на якія падыходзячыя да дадзенага выпадку артыкулы статута, усё-ж да нас звярнулася, я хачу выказаць упэўненасць, што Совет Лігі нацый не толькі ў інтарэсах Іспаніі, але і ў інтарэсах міжнароднай справядлівасці і захавання міру, а таксама ў інтарэсах самой Лігі скажа сваё важкае слова і акажа іспанскаму народу магчымае максімальнае падтрыманне».

АБ ТАК ЗВАНЫХ МАЛЫХ ПРАДПРЫЕМСТВАХ

У гэтай карэспандэнцыі мы хочам на прыкладзе з аднаго малага прадпрыемства Менска (Аўтарамстанцыя) паказаць, да чаго заводзіць адсутнасць увагі да так званых малых прадпрыемстваў.

Аўтарамстанцыя налічвае 150 рабочых. Партарганізацыя складаецца з 13 членаў і комсамольская арганізацыя — з 20. У Сталінскім райкоме партыі Аўтарамстанцыя папала ў лік тых прадпрыемстваў, якія выпалі з поля зроку. Сюды работнікі райкома партыі да апошняга часу амаль не заглядалі. Партарганізацыя, пазбаўленая жывога кіраўніцтва райкома сама, па сутнасці, ніякай работы не праводзіла.

Гэта было на руку ворагам. Карыстаючыся абсалютнай бескантрольнасцю, ворагі нагла, на вачах усіх арудвалі. Тут штучна затрымліваліся на доўгі час машыны ў рамонце, сам рамонт рабіўся па-шкодніцку, панавалі крадзеж і інш. У той час як станцыя мела дэфіцыт, Герасімаў даваў трэсту фіктыўныя весткі аб наяўнасці прыбытку. У выніку — ён атрымліваў адлічэнні ў дырэктарскі фонд, а сродкі гэтыя растрачваліся сярод сваіх людзей, раздаваліся прэміі направа і налева. Разам з Герасімавым рабілі брудныя справы былы загадчык сталом заказаў Палугінаў, эканаміст-планавік Гаўрылік і інш.

Усе шкодніцкія махінацыі адбываліся на вачах партыйнай арганізацыі, але тут да таго была прытуплена бальшавіцкая пільнасць, што не змаглі выкрыць ворагаў. Нават пасля Пленума ЦК ВКП(б) Герасімаў праводзіў сваю шкодную работу. Калі [illegible] органы НКУС ускрылі яго, у партарганізацыі завуршыліся: «Выходзіць, зноў прашляпілі», і («у каторы раз») прызнавалі сваю віну, палітычную бесклапотнасць і ротазейства.

Тут нельга абысці таго факта, што асобныя сігналы аб шкоднай дзейнасці Герасімава меў і Сталінскі райком партыі. Але інструктар райкома т. Зальцман, будучы адарваны ад жыцця прадпрыемства, па сутнасці, не толькі не спрыяў павышэнню пільнасці, але, наадварот — дэмабілізоўваў партыйную арганізацыю.

Дый і зараз ніякіх змен у арганізацыі не адбылося. Большасць членаў партыі ніяк не вучыцца. Існуючы адзін гурток па вывучэнню гісторыі партыі наведваюць 3—4 чалавекі, і то нерэгулярна. Кандыдацкая школа не працуе. Не вучацца і спачуваючыя. Таксама становішча і ў комсамольскай арганізацыі (сакратар камітэта Данішэўскі). Адзіная комсамольская школа не працуе. Што пасля гэтага гаварыць аб палітычнай рабоце сярод беспартыйных? Не усім ясна. Вылучылі 5 агітатараў, але яны бяздзейнічаюць. Тут нават не правялі ніякай растлумачальнай работы ў сувязі з пераходам на новыя нормы выпрацоўкі. Не дзіўна, што на гэтай глебе ўзніклі непаразуменні.

Тым часам кулак Аладка пачаў праводзіць контррэвалюцыйную работу. Ён выступіў супроць стаханаўскага руху, супроць уздзення новых норм, паклёпнічаючы на партыю. [illegible] Агульны сход рабочых выкрыў контррэвалюцыйныя выступленні Аладкі. [illegible] ЛКСМБ Малюкевіч. [illegible]

Мы зацікавіліся, якім чынам атрымалася, што комсамолец Малюкевіч стаў зброяй у руках кулака. Аказалася, Аладка і Малюкевіч [illegible] інтэрнаце. Там жыве яшчэ 18 чалавек. Ні партыйная, ні комсамольская і прафсаюзная арганізацыі ніхто ў інтэрнаце не бывае. Палітычная работа там не праводзіцца. [illegible] кулак Аладка. Карыстаючыся палітычнай бесклапотнасцю заводскіх арганізацый, ён праводзіў сваю контррэвалюцыйную агітацыю. [illegible]

Бясспрэчна, калі-б [illegible]

Р. ДОДЗІН.

Агітатар менскага машынабудаўнічага завода імя Кірава тав. І. І. Козляк гутарыць з рабочымі новага механічнага цэха аб рашэннях пленума ВЦСПС па дакладу тав. Шверніка.

Фото Я. Салавейчыка.

Актывізаваць кожнага комуніста

Большасць выступаўшых комуністаў на справаздачна-выбарчым сходзе завода імя Кірава крытыкавалі партком за тое, што ён уцягваў у актыўную партыйную работу невялікую групу членаў і кандыдатаў партыі. Такая практыка прыводзіла да стварэння вакол парткома штатных актывістаў, якія выконвалі розныя партыйныя даручэнні. Асноўная-ж маса комуністаў не ўцягвалася ў партыйную работу, з яе не вырошчвалі партыйныя кадры. А некаторыя комуністы, нават выдатныя стаханаўцы на вытворчасці, заліча́ліся ў «пасіў».

Новавыбраны партком улічыў указанні комуністаў і ўжо зрабіў пачатак па ўцягненню членаў і кандыдатаў партыі ў актыўную партыйную работу. Зараз у падрыхтоўку пытанняў да партыйных сходаў уцягнуты радавыя члены партыі. Так, групе комуністаў (Золаву, Ціханаву, Лапідусу і інш.) было даручана падрыхтаваць на партыйны сход пытанне аб становішчы работы са спачуваючымі, улічваючы ўказанні справаздачна-выбарчага схода. Таварышы ўсебакова вывучылі гэта пытанне. Добрасумленна падрыхтавалі яго. Дакладчыкам на сходзе быў комуніст Золаў. Абмеркаванне праходзіла актыўна. Комуністы ўносілі каштоўныя прапановы па паляпшэнню работы са спачуваючымі.

Партком сваю работу пабудаваў на калектыўных пачатках. Пытанні, якія павінен абмяркоўваць партком, рыхтуюць некалькі груп комуністаў. Такім чынам на пасяджэнні парткома прысутнічаюць радавыя комуністы, якія разам з членамі парткома абмяркоўваюць пастановы. Так было па-дзелавому падрыхтавана групай членаў партыі пытанне аб становішчы заводскага насценнага друку. Яно было даручана комуністам (Ерынгроз, Кісель, Асаёнак і інш.). Зараз ёсць некаторае паляпшэнне работы заводскага насценнага друку.

Перагледжаны партыйныя даручэнні кожнага члена і кандыдата партыі. Выявілася, што член партыі Чыркун можа выконваць больш адказныя даручэнні. І зараз яму даручылі выконваць работу старшыні совета МОПР.

Былі і адваротныя факты. Напрыклад, комуніст Турэцкі (быў рэдактарам насценнай газеты механічнага цэха). Выконваў ён гэта даручэнне слаба. У яго не было дастатковых газетных здольнасцей і партком вызваліў яго. Турэцкі зараз з'яўляецца агітатарам у механічным цэху; добрасумленна выконвае ён сваё партыйнае даручэнне, любіць работу агітатара.

Раней у партыйнай арганізацыі лічылі комуніста Ціханава «пасіўным». Ён не выступаў на сходах, рэдка заходзіў у партком. А на вытворчасці Ціханаў — лепшы стаханавец. Ён выконваў вытворчую норму на 250 процантаў. І зараз па новых нормах ён у сярэднім выконвае на 150 проц. На справаздачна-выбарчым сходзе Ціханаў гаварыў, што з ім партком не лічыўся, што яго штучна залічылі ў пасіўныя. Партыйны сход выбраў Ціханава членам парткома. Зараз ён выконвае актыўна партыйныя даручэнні, выступае на пасяджэннях парткома, на агульных партыйных сходах. Партком усямерна дапамагае Ціханаву ў падняцці тэарэтычнага ўзроўню і ў практычнай рабоце.

Значнае месца ў рабоце зараз займае прапаганда і агітацыя і ўсямернае падняцце палітычных ведаў агітатараў. Сакратар парткома тав. Мацюш праводзіць нарады са спачуваючымі, кіруе агіткалектывам. Зараз уведзена ў сістэму планавасць агітацыйнай работы. Складзен план работы агіткалектыва, а таксама агітатараў у цэхах. Канспекты агітатараў абавязкова правярае загадчык партыйным кабінетам або сакратар парткома. Агітатары складаюць дзённікі, у якія запісваюцца ўсе пытанні, задаваемыя слухачамі. Кожны агітатар мае карту свету і палітычную карту СССР. Для агітатараў арганізаваны лекцыі навуковых работнікаў па вывучэнню галоўных краін свету. Гэта значна дапамагае авалодваць складанымі ведамі марксізма-ленінізма, падняцню палітычнага ўзроўню комуністаў-агітатараў.

Недахопам работы парткома з'яўляецца тое, што яшчэ не наладжана неабходная праверка выканання партыйных даручэнняў. А таму ёсць выпадкі, калі асобныя комуністы нядобрасумленна выконваюць партыйныя даручэнні.

Сакратар парткома тав. Мацюш скардзіцца і на райком партыі, які яшчэ неаператыўна кіруе і не дапамагае новым партыйным работнікам. Інструктары райкома пасля справаздачна-выбарчых сходаў не былі ў партыйнай арганізацыі. Яны не гутарылі і не аказалі неабходнай дапамогі ў наладжанні партыйна-палітычнай работы.

Партыйная арганізацыя зрабіла толькі невялікую частку таго, што патрабаваў у сваіх гістарычных рашэннях Пленум ЦК ВКП(б). Яшчэ далёка да поўнага выканання рашэнняў справаздачна-выбарчага схода. На гэтым нельга супакойвацца. Добры пачатак неабходна зрабіць сістэмай работы партыйнай арганізацыі.

М. АСТАПЕНКА.

НЕДАХОПЫ ПАЛІТЫЧНАЙ АГІТАЦЫІ

6 чэрвеня на фабрыцы імя 8 сакавіка пачынаюцца справаздачна-выбарчыя сходы прафорганаў па новай сістэме. Агітатары ў цэхах [illegible] Пленума ВЦСПС. Гэта работа па сутнасці з'яўляецца [illegible] для калектыва рабочых у падрыхтоўцы да выбараў у Вярхоўны Совет.

Хто дапамагае агітатарам у гэтай рабоце? Партыйны кабінет, які ў першую чаргу абавязан дапамагаць агітатарам, стаіць у баку. [illegible] матэрыялы і літаратуру да 1 Мая. [illegible] За гэты час агітатары гутарылі аб Дні друку і аб разных іншых палітычных пытаннях. [illegible] выдатнымі дасягненнямі совецкіх палярнікаў, якія прыляцелі на Паўночны полюс, але нічога мы не знаходзім у партыкабінеце.

Агітатары Бухман, Негневіцкі і інш., з якімі мы гутарылі, заяўляюць, што яны асабліва адчуваюць патрэбу ў кваліфікаванай кансультацыі па пытаннях міжнароднага становішча. Але атрымліваюць яе рэдка. І не толькі па міжнароднаму становішчу.

— Мы хочам, каб райком партыі, які мае кваліфікаваныя кадры, больш часта арганізоўваў для агітатараў спецыяльныя тэарэтычныя даклады на розныя тэмы,— гаворыць агітатар Бухман.— Бывае, што даклады, арганізаваныя для агітатараў і прапагандыстаў у гарадскім ці раённым маштабе, не даюць таго, у чым адчувае патрэбу агітатар. Так было з інструктыўным дакладам да 1 Мая. Дакладчык культпропа гаркома Задзярнюк не сказаў, як практычна будаваць даклад, гутарку, на што звярнуць галоўную ўвагу.

Якія недахопы ў рабоце саміх агітатараў? Агітатар Бухман праводзіць палітычную агітацыю ў вытворчай брыгадзе. За гэты час брыгада, раней адстаўшая ў вытворчых адносінах, заняла трэцяе месца на фабрыцы. Бухман ведае нямала людзей, як Жораву, Грыневіч, Глікман, Дзідзік і іншых, якія выраслі палітычна. Але, апрача гутарак, рабочыя не звяртаюцца да агітатара за растлумачэннем таго ці іншага палітычнага пытання.

Гэта адносіцца не толькі да Бухмана і тых агітатараў, з якімі гутарылі, але і да большасці агітатараў фабрыкі. Агітатары не ведаюць, чым вытлумачыць такое становішча. Але-ж ясна—гэта прамы рэзультат таго, што рабочыя не адчуваюць агітатара ў штодзенным жыцці, як чалавека, які можа растлумачыць незразумелае палітычнае пытанне. Яны хутчэй ідуць да яго з пытаннем бытавога або вытворчага характару.

У палітычнай агітацыі не ўлічваецца і ўзросны склад рабочых. На фабрыцы вялікі процант моладзі. Але агітатары зусім рэдка, а некаторыя амаль ніколі не ўзнімаюць спецыфічных пытанняў, якія больш цікавяць моладзь. Яны вельмі рэдка карыстаюцца матэрыяламі «Комсомольской правды».

Не цікавяцца агітатары і тым, як праведзеная гутарка штурхае рабочага, работніцу да чытання газеты, кнігі. Часта, калі звычайна праводзяцца гутаркі (раней было 10, а зараз 20 хвілін абедзенага перапынку), зусім недастаткова для глыбокага ўяснення таго ці іншага пытання.

Гэтыя недахопы ў палітычнай агітацыі неабходна хутчэй ліквідаваць.

Ц. ФРЫД

НЕ АДЧУВАЮ КІРАЎНІЦТВА

На справаздачна-выбарчым сходзе першаснай партыйнай арганізацыі [illegible] мяне выбралі парторгам. Першы раз мне даручылі адказную работу — кіраўніцтва партыйнай арганізацыяй. Цяжка спачатку тым больш, што партыйна-палітычную работу не маючы адпаведнага вопыту.

Мне неабходна штодзенная канкрэтная дапамога райкома, а яна яшчэ не адчуваецца. Вось я склаў план работы. Звярнуўся за інструктара райкома тав. Байдака. Расказаў, што я думаю зрабіць. [illegible]

Я ўжо не гавару аб сакратарах райкома або загадчыках аддзелаў, якія зусім мала звяртаюць увагі на такія малыя першасныя партыйныя арганізацыі. [illegible]

Мы арганізавалі школу з беспартыйным актывам для вывучэння даклада і заключнага слова таварыша Сталіна на Пленуме ЦК ВКП(б). [illegible]

[illegible] ЦК ВКП(б) і ўказанні таварыша Сталіна.

Парторг ФРЫДМАН.

П. І. ХАДАСЕВІЧ

Сакратар Менскага гаркома партыі.

ДА МЕНСКАЙ ГАРАДСКОЙ ПАРТКАНФЕРЭНЦЫІ

Рэалізуючы рашэнні партыі і ўказанні таварыша Сталіна аб задачах другой пяцігодкі, няўхільна ажыццяўляючы ленінска-сталінскую нацыянальную палітыку, Менская гарадская партыйная арганізацыя за прайшоўшы пасля XVII з'езда ВКП(б) перыяд дабілася раду новых поспехаў у галіне гаспадарчага і культурнага будаўніцтва.

Аб'ём прадукцыі прамысловасці ўзрос з 203 мільёнаў рублёў у 1933 годзе да 285 мільёнаў рублёў у 1936 годзе. За апошнія два гады прамысловасць перавыконвае свой промфінплан. У 1935 г. план выканан на 106 проц., у 1936 годзе — на 110,7 проц.

Паказальнікам росту добрабыту горада Менска з'яўляецца хаця-б такі фактар, як рост мясцовага бюджэта, не гаворачы ўжо аб агульнадзяржаўным бюджэце. Так, бюджэт гор. Менска ў 1934 годзе складаў 21 мільён рублёў, у 1937 годзе складае 64 мільёны рублёў — павелічэнне ў тры разы. Адпаведна ўзраслі асігнаванні на народную асвету ў 3,5 раза, на ахову здароўя — у 4 разы, жыллёвае будаўніцтва — у 4 разы. За 1935 і 1936 гг. у горадзе пабудавана 12 новых сталінскіх школ, якія далі магчымасць поўнасцю ліквідаваць трэцюю змену ва ўсіх школах.

У 1934 годзе была пушчана ДЭС № 2, што павялічыла магутнасць электрастанцыі ў два разы. Рад палепшанняў мы маем таксама і ў іншых галінах (ахова здароўя, тавараабарот і т. д.).

Аднак, не гледзячы на ўказаныя значныя поспехі, мы маем рад буйнейшых недахопаў у гаспадарчым і культурным будаўніцтве горада, якія былі выкрыты на апошнім пленуме горсовета па справаздачнаму дакладу прэзідыума.

Горсовет працаваў нездавальняюча, дапусціў рад прарываў у кіраўніцтве гарадскім будаўніцтвам. Прэзідыум горсовета да канца не зразумеў тых патрабаванняў, якія прад'яўляе да яго Сталінская Канстытуцыя і не зрабіў для сябе неабходных практычных вывадаў. Прэзідыум горсовета аказаўся адарваным ад выбаршчыкаў. У партгрупе прэзідыума горсовета не была разгорнута большэвіцкая крытыка і самакрытыка работы асобных аддзелаў, членаў прэзідыума і прэзідыума ў цэлым. За буйнейшыя недахопы ў гаспадарчым кіраўніцтве таксама нясуць не малую адказнасць наркаматы і рэспубліканскія гаспадарчыя арганізацыі.

Гарком партыі не паставіў своечасова з усёй рашучасцю пытанне аб паляпшэнні работы прэзідыума горсовета.

Задача Менскай партыйнай арганізацыі — узначаліць узросшую палітычную актыўнасць працоўных, дабіцца карэннага паляпшэння ў рабоце горсовета з тым, каб поўнасцю ліквідаваць прарывы ў рабоце горсовета і гаспадарчых арганізацый, паставіўшы іх работу на ўзровень патрабаванняў, вынікаючых з Сталінскай Канстытуцыі.

***

Абмеркаванне рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б) і ўказанняў таварыша Сталіна ў дакладзе і заключным слове на Пленуме, разгарнуўшаяся на партактыве і на справаздачна-выбарчых партсходах большэвіцкая крытыка і самакрытыка дапамаглі нам выкрыць буйнейшыя недахопы і промахі ў стане і кіраўніцтве гаркома і горрайкомаў партыйна-палітычнай работай.

Вынікі выбараў, праведзеных на аснове закрытага (тайнага) галасавання, сведчаць аб вялікай актыўнасці комуністаў.

На справаздачна-выбарчых партсходах пярвічных партарганізацый прысутнічала 93 проц. комуністаў (астатнія адсутнічалі па ўважлівых прычынах). У спрэчках па справаздачных дакладах прымала ўдзел 3.696 чалавек — 63 проц. прысутнічаўшых на партсходах. Апрача таго, каля 5.000 чал. выказалася па кандыдатурах, высунутых у партарганы.

У рэзультаце выбараў склад сакратароў парткомаў і парторгаў пярвічных партарганізацый абнавіўся на 41 проц., а склад парткомаў — на 56 проц.

Актыўна абмяркоўваліся кандыдатуры ў склад новых парторганаў. Кандыдатуры некаторых сакратароў парткомаў ранейшага складу былі адведзены са спісаў як неапраўдаўшыя сябе на партыйнай рабоце і не здолеўшыя забяспечыць партыйнае кіраўніцтва ў сваёй партарганізацыі.

Былы сакратар парткома Наркамзема Жураў хоць і быў пакінут у спісе, але пры тайным галасаванні не быў абран.

Былі адведзены са спісаў былыя сакратары парткомаў тт. Рутко́ўскі (Наркаммясцпром), Шындлер (ЦКНГУ), Далідовіч (завод ланцугоў Галя) і інш.

У склад парткомаў і ў якасці сакратароў парткомаў і парторгаў была выбрана новая група комуністаў, вырасшых за апошнія гады на нізавой практычнай партыйнай рабоце. На заводзе імя Кірава сакратаром парткома выбран тав. Мацюш, член партыі з 1928 г., беларус. Да выбрання быў начальнікам механічнага цэха. На фабрыцы «Кастрычнік» сакратаром парткома выбран тав. Галавач, беларус, ордэнаносец. Амаль поўнасцю абноўлена партыйнае кіраўніцтва ва ўсіх буйнейшых ВНУ Менска.

Партыйна-палітычная работа ў ВНУ была самым адстаючым участкам, і ў сувязі з гэтым гарком прыняў рад мер да ўмацавання партыйнага кіраўніцтва ў ВНУ. Група адказных партыйных работнікаў была гаркомам накіравана і рэкамендавана на партыйную работу ў ВНУ, якія пры тайным галасаванні былі выбраны ў члены парткомаў і ў якасці сакратароў парткомаў.

Адначасова трэба адзначыць, што значная група сакратароў парткомаў ранейшага складу ў радзе буйных вытворчых партарганізацый, не гледзячы на вострую крытыку недахопаў іх работы, былі выбраны ў склад новых парткомаў пераважнай большасцю галасоў і пакінуты сакратарамі парткомаў новага складу.

Да іх адносяцца тт. Гефен (фабрыка імя Кагановіча), Буевіч (завод імя Варашылава), Мінкін (завод «Большэвік»), Рабкін (фабрыка «Комунарка»), Раскін (швейная фабрыка імя Крупскай), Левін (шчотачная фабрыка) і рад іншых.

Гэта сведчыць аб тым, што гэты асноўны кадр нізавых партработнікаў карыстаецца аўтарытэтам у партыйных масах, што яны зразумелі рашэнні Пленума ЦК ВКП(б) і змаглі ўзначаліць самакрытыку на партыйных сходах.

***

Раённыя партыйныя канферэнцыі таксама прайшлі на аснове большэвіцкай крытыкі і самакрытыкі недахопаў партыйна-палітычнай работы і кіраўніцтва гаркома і горрайкомаў.

Раённыя партыйныя канферэнцыі з усёй большэвіцкай праматой ускрылі парочныя метады работы і кіраўніцтва гаркома і горрайкомаў. Асабліва рэзка адзначалася адарванасць гаркома і горрайкомаў ад партыйнай масы, недастатковая канкрэтная дапамога ў рабоце пярвічных партарганізацый.

Значна абнавіўся склад новавыбраных райкомаў: па Сталінскаму райкому на 68 проц., па Варашылаўскаму на 59 проц., па Кагановіцкаму на 44 проц.

Асноўным недахопам прайшоўшых партканферэнцый з'яўляецца тое, што ў справаздачных дакладах сакратароў райкомаў вельмі слаба было асветлена пытанне аб тым, што ўжо зроблена райкомамі па выкананню рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б) і ўказанняў таварыша Сталіна. Гэта тлумачыцца тым, што як гарком, так і райкомы і пярвічныя партарганізацыі вельмі слаба перабудоўваюць сваю работу.

Пленум ЦК ВКП(б) абавязаў у двухмесячны тэрмін падабраць і зацвердзіць у новавыбраных парткомах па два намеснікі сакратароў парткомаў. Гэта работа праходзіць вельмі марудна, без дастатковага кіраўніцтва гаркома і горрайкомаў. Пакуль горрайкомамі зацверджана ўсяго 66 намеснікаў, а падлягае зацвярджэнню 220 чалавек. Але нават там, дзе зацверджаны намеснікі сакратароў парткомаў, яны яшчэ вельмі слаба прыцягнуты да практычнай работы.

Вельмі слаба праходзіць выкананне рашэння Пленума ЦК ВКП(б) аб пераглядзе выключаных з партыі за пасіўнасць. Мы маем у Менскай партарганізацыі каля 300 чалавек, выключаных за пасіўнасць і механічна выбыўшых. Між тым, райкомы амаль яшчэ не ўзяліся за выкананне ўказанняў таварыша Сталіна.

На справаздачна-выбарчых партсходах і на раённых партканферэнцыях асабліва рэзкай крытыцы быў падвергнут стан партыйнай прапаганды і палітычнай агітацыі.

Прапагандысцкая работа праводзілася ў нас зачастую схаластычна, адарвана ад бягучых баявых задач партыі. Прапагандысты прыпадносілі слухачам асобныя факты і эпізоды, адарваныя ад грамадзянскай гісторыі, не даючы гэтым фактам і падзеям у жыцці нашай партыі марксісцка-ленінскага аналізу і тлумачэння. У рэзультаце атрымлівалася простае завучванне фактаў. Палітычная агітацыя таксама зачастую праводзілася схаластычна, адарвана ад міжнароднага і ўнутранага становішча СССР. Зусім запушчана палітагітацыя сярод неарганізаванага насельніцтва, а таксама ў радзе дробных прадпрыемстваў і ўстаноў, у інтэрнатах і сярод сезоннікаў. Закінутым участкам з'яўляецца антырэлігійная прапаганда і агітацыя. Гарком і горрайкомы зусім недастаткова зрабілі для рэалізацыі рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б) і ўказанняў таварыша Сталіна па паляпшэнню справы прапаганды і палітычнай агітацыі.

***

Поспехі соцыялістычнага будаўніцтва выклікалі і выклікаюць шалёную нянавісць ворагаў народу. Не маючы ніякай падтрымкі ў масах, трацкісты, правыя ператварыліся ў беспрынцыповую і безыдэйную банду шкоднікаў, шпіёнаў і забойцаў, дзейнічаючых па заданнях фашысцкіх контрразведак.

Праверка і абмен партдакументаў і факты апошняга часу з усёй відавочнасцю паказалі, што суседнія фашысцкія дзяржавы сістэматычна перакідвалі на тэрыторыю БССР шпіёнаў і дыверсантаў, некаторыя з іх пранікалі ў рады партыі, прабіраючыся на важнейшыя ўчасткі соцыялістычнага будаўніцтва.

Менская партыйная арганізацыя ў сваёй рабоце зачастую ўпускала з віду асаблівасць гор. Менска, які з'яўляецца пагранічным з фашысцкімі дзяржавамі горадам і дзе патрабуецца выключнае праяўленне большэвіцкай пільнасці.

Асноўная палітычная памылка гаркома заключалася ў тым, што пасля праверкі і абмену партдакументаў бюро гаркома і горрайкомаў праявілі самазаспакаенне, і за лічбамі выключаных з партыі прагледзелі яўных ворагаў, подлых двурушнікаў, працягваўшых да апошняга часу праводзіць сваю шкодніцкую работу на радзе ўчасткаў (Наркамзем, Наркомасветы, Саюз совецкіх пісьменнікаў і т. д.).

У часе праверкі і абмену партдакументаў мы прагледзелі яўных ворагаў, якія арудвалі ў Белдзяржвыдавецтве і рэдакцыі газеты «Звязда».

Факты пацвярджаюць, што там, дзе партыйная работа была запушчана, дзе асабліва моцна былі развіты элементы комчванства, падхалімства і групаўшчыны, там, дзе глушылася большэвіцкая крытыка і самакрытыка, ворагі народу беспакарана праводзілі сваю работу.

Але трэба сказаць, што большэвіцкая крытыка і самакрытыка ў Менскай партыйнай арганізацыі, якая пачала развівацца толькі ў апошні час, разгортваецца яшчэ далёка недастаткова. Менскай партарганізацыі прадстаіць яшчэ вялікая работа па больш глыбокаму разгортванню самакрытыкі не зважаючы на асобы ў адпаведнасці з патрабаваннямі Пленума ЦК ВКП(б) і ўказаннямі таварыша Сталіна.

***

Ворагі народу выкрыты і абясшкоджаны, але яшчэ не выкарчаваны. Мы ні на мінуту не павінны забываць указанні таварыша Сталіна аб капіталістычным акружэнні СССР. Памятаць аб пагранічным становішчы Менска. Памятаць гэта і трымаць партыйную арганізацыю ў стане настарожанасці і пільнасці.

Таварыш Сталін паставіў перад усімі большэвікамі задачу — авалодаць большэвізмам. Перад намі задача—выхоўваць і вырошчваць кадры партыйных работнікаў, гаспадарнікаў, выхоўваць усіх членаў партыі, дапамагчы ім авалодаць тэорыяй Маркса—Энгельса—Леніна—Сталіна.

Мы павінны ў бліжэйшы перыяд арганізаваць глыбокае вывучэнне гісторыі нашай партыі ва ўсіх звеннях партыі і комсамола, кіруючыся ўказаннямі таварыша Сталіна.

Гарадская партыйная канферэнцыя павінна абмеркаваць вынікі работы Менскага гаркома за прайшоўшыя амаль тры з паловаю гады, узяць пад большэвіцкую крытыку палітычныя памылкі, дапушчаныя гаркомам.

Менская партыйная арганізацыя з'яўляецца боездольнай, згуртаванай вакол нашага Цэнтральнага Камітэта, вакол таварыша Сталіна, пад кіраўніцтвам якога мы ішлі і пойдзем да новых баёў за комунізм.

Закрыты размеркавальнік

У магазін зайшла грамадзянка і папрасіла адпусціць ёй 2 кілограмы рысу.

— Рысу ў нас няма,—паследваў адказ прадаўшчыцы.

— Як няма, калі ў вітрыне ёсць рыс.

— Гэты рыс адпускаецца толькі жыхарам Дома спецыялістаў,—ухмыляючыся зноў адказала прадаўшчыца.

Такі дыялаг адбыўся ў Менску ў магазіне № 60 Менхарчгандля 26 мая 1937 года, гэта значыць праз некалькі год пасля адмены картачнай сістэмы, ліквідацыі ўсякіх закрытых размеркавальнікаў; тады, калі ў Краіне Советаў прадуктаў харчавання, прамысловых тавараў ёсць удосталь.

Такія дыялагі можна тут пачуць штодзенна. Пакупнікі скардзяцца на тое, што дырэктар магазіна тав. Лабецкі ператварыў дзяржаўны магазін у закрыты размеркавальнік. Рыс, малако, слівкі і некаторыя іншыя тавары адпускаюцца толькі жыхарам Дома спецыялістаў.

Скаргі законныя. Лабецкі сапраўды ўстанавіў такі парадак, што пад відам індывідуальных заказаў на прадукты з дастаўкай на дом некаторыя тавары размяркоўваюцца паміж вузкім кантынгентам, прымацаваных ім-жа да магазіна, пакупнікоў і знаёмымі. 19 мая, напрыклад, магазін атрымаў 400 кілограм рысу, які размяркован па такому-ж прынцыпу.

— Увесь рыс,—заяўляе дырэктар,—мы прадалі па індывідуальных заказах.

Хлусня. Рыс раздан знаёмым. Калі мы папрасілі ў Лабецкага дакументы індывідуальных заказаў, ён змог сабраць іх ледзь на 20 кілограмаў, а не на 400. Штодзенна 144 літры малака магазін раздае толькі прымацаваным. 29 мая ў 2 гадзіны дня мы ў гэтым асабіста ўпэўніліся.

Нядаўна прахолзіў сход актыва Наркомунутгандля БССР. На сходзе кіруючыя работнікі наркамата і Менгарунутгандля нямала гаварылі аб недахопах у сваёй рабоце. Сход закончыўся, а грубейшае парушэнне прынцыпаў совецкага гандлю не спыняецца.

Ці не час усё-ж Наркомунутгандлю спыніць гэтыя агіднасці, а віноўных прыцягнуць да судовай адказнасці?

С—н.

Аб чуласці і клопатах

У гэтым пісьме я хачу расказаць аб бяздушных і нячулых адносінах Наркамзема да сваіх кадраў.

Я з'яўляюся старшынёй калгаса «Іскра Ўсхода», Лоеўскага раёна. За добрасумленную работу некалькі раз райвыканком і Наркамзем мяне прэміравалі. Была выбрана дэлегаткаю на Надзвычайны XII З'езд Советаў.

Амаль перад самым закрыццём з'езда я сур'ёзна захварэла і знаходжуся ў 1-й совецкай больніцы (Менск).

У часе маёй хваробы ніхто з Наркамзема не пацікавіўся маім становішчам. А наркамат павінен быў ведаць дэлегатаў з'езда, асабліва старшынь калгасаў.

Нарэшце я сама рашыла давесці да ведама іх, што я сур'ёзна хворая і знаходжуся ў больніцы, лічачы, што можа хто-небудзь пацікавіцца і прыдзе мяне адведаць. Але мае мары не збыліся.

Хачу адзначыць, што бальшавіцкую чуласць да мяне праявіў ЦВК БССР.

Я хворая, але трымаюся бадзёра, бо не забываю, што я нашу ганаровае званне грамадзянкі Совецкага Саюза.

Спадзяюся, што папраўлюся і прынясу вялікую карысць сваёй радзіме.

Фёкла КЛІМОВІЧ.

—о—

АДПАЧЫНАК ДЗЯЦЕЙ

У прыгожых дачных месцах Забашэўскага, Глівінскага і Жыцькаўскага сельсоветаў Барысаўскага раёна заканчваецца абсталяванне санаторных лагераў для 900 піонераў і школьнікаў Барысаўшчыны. Гэтыя лагеры адкрыюцца 20 чэрвеня.

НА НАРАДЗЕ АКТЫВА НАРКАМЗЕМА

Трэці дзень працягваецца нарада актыва Наркамзема. Адзін за другім выходзяць на трыбуну ўдзельнікі нарады актыва—пераважна нізавыя зямельныя работнікі. Яны жорстка крытыкуюць работу Наркамзема БССР, выкрываюць факты шкодніцкай дзейнасці класава-варожых элементаў.

Пад агонь бальшавіцкай самакрытыкі бяруцца ўсе галіны работы Наркамзема.

Тав. Глоўскі (Магілеў) ставіць пытанне аб дапамозе машынатрактарным станцыям у будаўніцтве. Далей ён узнімае пытанне аб арганізацыі своечасовага і высокаякаснага рамонту трактараў.

— Сродкі на рамонт трактараў,—гаворыць ён,—адпускаюць у лютым месяцы, а не восенню. Да пачатку палявых работ астаецца мала часу. Рамонт праводзіцца спехам, цяжка знайсці запасныя часткі. Гэта прыводзіць да нізкаякаснага рамонту. З такой нікудышнай практыкай трэба пакончыць.

Аб злачынна безадказных адносінах Наркамзема да планавання сядзіб МТС, да будаўніцтва гаражоў, павеццей для машын гавораць тт. Буцько, Муха, Мінін і інш. Кожная МТС будуе па-свойму. Некаторыя дырэктары машынатрактарных станцый у сваіх выступленнях гавораць аб адсутнасці запасных частак для рамонту машын, аб фактах дастаўкі трактараў без прычэпнага інвентару. У Магілеўскую МТС, расказвае т. Мухін, завезлі новыя трактары, але без плугоў. Відаць, і тут не абышлося без варожай рукі.

Тав. Алмазаў (Лельчыцы) востра крытыкуе Наркамзем за няправільнае планаванне пасеўных плошчаў, за яўна вочкаўціравальскую арыентацыю ў пытаннях уліку новаасвоеных зямель. У 1934 годзе Наркамзем даў указанні раёнам, каб у зводкі аб новаасвоеных землях уключаць залежы і пералогі, уключаць землі, якія пару год не араліся, хаця яны і ўключаны ў планы севазваротаў. Выконваючы гэту дырэктыву Наркамзема, некаторыя райземаддзелы адну і тую-ж плошчу два разы ўключалі ў лік ворнай зямлі. У зводках раслі лічбы новаасвоеных зямель, Наркамзем улічваў іх пры планаванні пасеўных плошчаў, а фактычна ворная зямля не павялічвалася.

— Работнікі Наркамзема, — гаворыць т. Алмазаў,—адарваны ад мас, абюракраціліся. Начальнік зернавога кіраўніцтва НКЗ т. Лабзакоў прыязджаў у Лельчыцкі раён і нават не зайшоў у райземаддзел. Такі важны ўчастак, як насенняводства, у Наркамземе аддалі бюракрату Загарэльскаму, які нават не выслухоўвае нас, мясцовых работнікаў.

Правільна ўведзеныя і асвоеныя севазвароты—важнейшая крыніца пад'ёмцця ўраджайнасці. У гэтым пытанні рэспубліка ўвесь час топчацца на месцы. Ворагі з былога кіраўніцтва Наркамзема зрывалі ўвядзенне севазваротаў, землеўпарадкаванне, усякім спосабам заблытвалі ўлік пасеўных плошчаў. Аб гэтым гавораць многія таварышы ў сваіх выступленнях. Нават на 1937 год землеўпарадчыкі не сканцэнтраваны так, каб упарадкаваць зямлю поўнай групы раёнаў, а працуюць ва ўсіх раёнах рэспублікі. Аграномы займаюцца ўвядзеннем севазваротаў. У іх узнікае шмат няясных пытанняў. Здавалася-б, што Наркамзем павінен быў адразу-ж прааналізаваць адзін—два праекты і навучыць людзей. Але так не было. У Наркамземе чакаюць, пакуль з раёна прывязуць 20—30 праектаў па землеўпарадкаванню, каб потым сказаць, што ...яны складзены няправільна, і пачаць усё занава.

— Такое-ж становішча атрымалася з зернасушылкамі сістэмы Уварава,—гаворыць т. Іваноў (Віцебск).—У мінулым годзе Наркамзем падганяў калгасы будаваць сушылкі. Пабудавалі іх досыць многа, выдаткавалі вялікую суму грошай, матэрыялаў. І што-ж? Аказалася, што сушылкі нягодныя, грошы і праца патрачаны марна.

— У многіх калгасах гаворыць т. Мінін (Дзержынск), вырашчана высокапародная жывёла. Гэтыя калгасы могуць надзяліць племяннай жывёлай і сваіх суседзяў. Між тым, сюды завозяць жывёлу значна горшых парод, калгасы без карысці і жадання выдаткоўваюць дзясяткі тысяч рублёў і к таму—пагаршаюць пароднасць сваіх стадаў. І такая шкодная практыка праводзіцца пад маскай барацьбы за паляпшэнне пароднасці жывёлы.

— Як плануюць завоз машын у МТС? Наступіць час бульбу ўбіраць. У МТС ёсць бульбакапалкі, але іх нельга будзе скарыстаць, бо пасеў бульбы праводзіўся ўручную, а бульбакапалкі разлічаны на механізаваны пасеў бульбы. К пачатку веснавой сяўбы наша МТС атрымала бульбакапалкі, а бульбасаджалкі мы атрымалі толькі ўчора.

— На жаль, — гаворыць т. Мінін,— і ЦК КП(б)Б прагледзеў справы Наркамзема, не ўскрыў іх своечасова. У гэтым не мала і нашай віны. Мы не дапамаглі ЦК партыі своечасова ўскрыць усё тое, што робіцца ў Наркамземе.

Тав. Сярмяжка (Менск) гаворыць аб шкодніцтве ў планаванні.

— На 1937 год Наркамзем так спланаваў пасеўныя плошчы Менскага раёна, што калі яго паслухаць, нам прыйшлося-б для размяшчэння пасеваў распахаць каля 1.500 гектараў канюшыны. А для якіх культур? Для пасеву вікі. Рабілася так, па маёй думцы, таму, што планавікі Наркамзема ведалі, што насення вікі мы не здабудзем, і такім чынам сарвем план.

Выступіў на актыве і аграном-планавік Наркамзема Шыльнікаў. Яго прамова многа раз перарывалася рэплікамі незадаволенасці. У яго руках канцэнтраваліся ўсе ніці планавання. Удзельнікі нарады чакалі ад яго вострай крытыкі сваёй работы, якая была наруку шкоднікам. Чакалі, каб ён ускрыў новыя факты. Але ні таго, ні другога не было. І не дзіўна, што многія таварышы рашуча патрабавалі адхілення Шыльнікава ад работы.

Не раскрытыкаваў свае грубыя палітычныя памылкі і начальнік кіраўніцтва землеўпарадкавання НКЗ Фрыдман, які прагледзеў ворагаў народу, арудаваўшых пад яго носам.

Аграном — важнейшая фігура ў сацыялістычнай сельгасвытворчасці. На жаль (гэта адзначалі многія таварышы), у многіх раёнах Беларусі няма бальшавіцкай увагі да аграномаў, не створаны ім патрэбныя ўмовы для работы. Аб Наркамземе і гаварыць не прыходзіцца. Сваіх кадраў ён не ведае; чым яны жывуць, у чым адчуваюць патрэбу — гэтым ніколі не цікавіўся. Участковыя аграномы зусім закінуты. Павышэннем іх кваліфікацыі ніхто не займаецца. Не лепш становішча і з іншымі спецыялістамі сельскай гаспадаркі, працуючымі ў раёне.

Выступленні паказваюць, што ў многіх раёнах не навучыліся цаніць зямельных работнікаў, забываюць на тое, што людзі ўзначальваюць адказны ўчастак і адчуваюць патрэбу ў дапамозе.

Новаму кіраўніцтву Наркамзема прадстаіць выключна сур'ёзная работа па арганізацыі дзелавой дапамогі нізавым зямельным кадрам, па іх бальшавіцкаму выхаванню. Але і раённае партыйнае і совецкае кіраўніцтва павінна за гэту работу адказваць не ў меншай меры.

Учора на нарадзе актыва з прамовай выступіў сакратар ЦК КП(б)Б тав. Валковіч.

170 чалавек пажадалі выступіць у спрэчках. Выступіла 50 чалавек. Актыў, аднак, рашае скончыць сваю работу, каб раз'ехацца на месцы і энергічна ўзяцца за справу.

Нарада актыва Наркамзема яшчэ раз паказала, што асноўная маса зямельных работнікаў — людзі, да канца адданыя нашай партыі. Агідныя патугі рэшткаў трацкісцкай, правай і іншай контррэвалюцыйна-фашысцкай сволачы сарваць пераможнае будаўніцтва сацыялізма, перашкодзіць магутнаму росту нашых калгасаў будуць разгромлены да канца.

Нельга супакойвацца. Выканаць сталінскі лозунг аб авалоданні бальшавізмам — важнейшая задача кожнага зямельнага работніка. Бальшавіцкая крытыка і самакрытыка, якую да гэтага часу ў Наркамземе глушылі, павінна пранізаць усю сістэму зверху данізу. Толькі гэта забяспечыць выхаванне кадраў, здольных выканаць адказнейшыя задачы, якія стаяць перад зямельнымі органамі.

І. ШЛЯФЕР.

АД'ЕЗД ЗАМЕЖНЫХ РАБОЧЫХ ДЭЛЕГАЦЫЙ

НЕГАРЭЛАЕ, 29 мая. (Кар. «Звязды»). Сёння праз Негарэлае выехалі за граніцу французская, чэхаславацкая, бельгійская, швейцарская, мексіканская і галандская рабочыя дэлегацыі ў колькасці 58 чалавек. Гэтыя дэлегацыі прыязджалі ў Совецкі Саюз на першамайскія ўрачыстасці.

Ад імя французскай рабочай дэлегацыі на імя сакратара ВЦСПС тав. Шверніка была адпраўлена з Негарэлага наступная тэлеграма: «У момант, калі дэлегацыя французскіх профсаюзаў пакідае Совецкі Саюз, мы звяртаемся да вас з сардэчнай удзячнасцю за той гарачы брацкі прыём, які нам быў аказан усімі арганізацыямі і працоўнымі масамі Совецкага Саюза — ад поўначы да поўдня цудоўнай краіны сацыялізма.

Дэлегацыя вітае працоўных актывістаў і правадыроў рабочага класа Краіны Советаў, вітае найвялікшыя перамогі па будаўніцтву сацыялізма, велізарныя перспектывы будучага і тую надзею, якую будаўніцтва і будучае сацыялізма прабуджае ў сэрцах працоўных усяго свету.

Няхай жыве Совецкі Саюз, яго барацьба, перамогі, культурнае і гаспадарчае жыццё, захапляючае нас!

Няхай жыве вялікае будучае, якое ўсяляе велізарныя надзеі ў сэрцах усіх працоўных!

Няхай жыве поўнае вызваленне працоўных усяго свету!

Старшыня французскай рабочай дэлегацыі Моляр».

На імя т. Шверніка была таксама адпраўлена тэлеграма старшыні чэхаславацкай арганізацыі Ірасека.

Роўна ў 13 гадзін 50 мінут дэлегаты экспрэсам выехалі за граніцу.

Б. КАМЕНОЎ.

Стаханаўкі менскай швейнай фабрыкі імя Крупскай, якія выконваюць свае нормы на 150—200 проц. НА ЗДЫМКУ (злева направа): тт. Асіпенка, Дубовік, Атрош, Прус. У другім радзе: тт. Гансеўская і Анісевіч.

Фото Я. Салавейчыка.

КОНТРРЭВОЛЮЦЫЙНАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ ЦАРКОЎНІКАЎ У ДРЫБІНШЧЫНЕ

У сваёй варожай дзейнасці супроць совецкай улады і калгаснага ладу царкоўнікі ў Дрыбінскім раёне не абмяжоўваюцца толькі адпраўленнем рэлігійных культаў. Іх дзейнасць прыняла яўна контррэвалюцыйны характар і суправаджаецца радам гнусных антысовецкіх выступленняў і крымінальных злачынстваў.

Вось факты, якія ярка сведчаць аб гэтым.

Вечарам 23 мая бягучага года ў вёсцы Кішчыцы, Бельскага сельсовета, быў скліканы сход калгаснікаў. У дом сацыялістычнай культуры, куды сабраліся калгаснікі, поп кішчыцкай царквы Чарнавусаў Спяпан падаслаў свайго агента — члена царкоўнага совета Герцава Пятра.

З мэтай сарваць сход, Герцаў выступіў з контррэвалюцыйнай прамовай, наводзячы паклёп на совецкую ўладу і камуністычную партыю. Калгаснікі патрабавалі прызваць да парадку абнаглеўшага агента папа. Тады ён пачаў дэбашыраваць, пагражаць калгаснікам распраўай. Той-жа ноччу ён зрабіў замах на добрасумленнага калгасніка, актыўнага бязбожніка т. Макаўца. Герцаў П. спачатку імкнуўся напасці на Макаўца з-за вугла, а калі гэта не ўдалося, ён выбіў пэглай акно ў хаце і асколкамі шкла параніў яго.

Царкоўнікі павялі супроць працоўнага насельніцтва адкрытае тэрарызаванне. Выпадкі зрыву сходаў, пагроз забойствам з іхняга боку не адзінкавыя. Апрача таго, гэтыя «святыя» насаджаюць у вёсцы п'янства, хуліганства, гвалтаванне жанчын і спекуляцыю.

На кватэры члена царкоўнага совета Герцава Пятра, у якога пражывае поп Чарнавусаў Сцяпан, заўсёды наладжваецца кутёж за грошы, сабраныя ад веруючых. Царкоўны староста Цюкаў Захар, дзяк Качанаў Якаў і іх агенты, як і поп Чарнавусаў, непрабудныя п'яніцы. Яны спекулююць гарэлкай і рознымі «боскімі» рэчамі. Іх агент Цыганкоў Ігнат — першы ў вёсцы хуліган і п'яніца. Поп толькі і апіраецца на гэтых людзей, вярбуючы іх для контррэвалюцыйнай дзейнасці. Член царкоўнага совета П. Герцаў не раз рабіў спробы гвалціць жанчын, адна з іх—калгасніца — ледзь вырвалася з рук «святога» нягодніка.

Поп Чарнавусаў С., царкоўны староста Цюкаў Захар і дзяк Качанаў Якаў звілі ў царкве контррэвалюцыйнае гняздо, у якое ўцягнуты аднаасобнікі Кірылаў Кірыл, Качанаў Янка, Кірылаў Іван і Качанаў Марка. Перад пачаткам і ў часе перапісу насельніцтва ў гэтай царкве праходзілі нарады з мэтаю зрываць важнейшае мерапрыемства ўрада—перапіс. Адсюль падсыламіся і падсылаюцца кулацкія агенты, якія праводзяць контррэвалюцыйную работу.

Часта ў аднаасобніка Цыганкова Ігната, Качанава Якава, які працуе дзякам кішчыцкай царквы, а таксама Герасімава Аляксандра і Сапронава Васіля адбываюцца патаемныя сходы царкоўнікаў. Поп Чарнавусаў, праводзячы «богаслужэнне», адкрыта выступае супроць совецкай улады.

Не карыстаючыся шырокім падтрыманнем насельніцтва, поп Чарнавусаў праз сваіх агентаў разгарнуў яўна жульніцкім спосабам збор подпісаў насельніцтва за царкву. Подпісы фабрыкуюцца адной рукой па 30—40 прозвішчаў. Да гэтай справы прыцягваюць старых і дзяцей нават з іншых раёнаў, дзе ўжо цэрквы закрыты і да гэтага прыходу не належаць. Калі прыходзяць хрысціць дзяцей, поп таксама патрабуе 20—30 подпісаў адной рукой у спісе. Распісваюцца таксама за дзяцей і мерцвякоў. Такім чынам у спісках гэтых пераважна мёртвыя душы.

У Робцаўскім сельсовеце царкоўны староста з вёскі Затоны Расшчэпін — махровы контррэвалюцыянер, былы цвёрдзаданнік, брат якога расстралян за бандытызм, арганізуе збор грошай на адкрыццё царквы.

З мэтай запужаць адсталых і веруючых, папы распаўсюдзілі так званае пісьмо ад «бога» з яўна трацкісцка-фашысцкім зместам.

У суседнім Мсціслаўскім раёне поп шамаўскай царквы скарыстоўвае ў сваіх мэтах адсталую аднаасобніцу Радзькову Васю, якая, прытварыўшыся «святою», хадзіла зімой босай, прадае «святую» ваду, абдурвае веруючых.

Зусім зразумела, што насельніцтва абурана гэтымі дзеяннямі папоў і іх агентаў. Калгаснікі і працоўныя аднаасобнікі патрабуюць закрыць царкву ў вёсцы Кішчыцы, а таксама ў Шамаве і інш. мясцах. У Бельскім сельсовеце за закрыццё кішчыцкай царквы падпісалася 3.013 чалавек. Жыхары вёскі, дзе знаходзіцца царква (у вёсцы 200 двароў), зусім не ходзяць у царкву. Калгаснікі-бязбожнікі патрабуюць знішчэння ворагаў сацыялізма.

Якія-ж меры прымаюць раённыя арганізацыі? Яны з-за таго, каб пазбегнуць нібы парушэння свабоды адпраўлення рэлігійных культаў, на самой справе патураюць гнуснай контррэвалюцыйнай рабоце царкоўнікаў. Свабода адпраўлення рэлігійных культаў не азначае свабоды контррэвалюцыйнай дзейнасці і розных крымінальных злачынстваў. Гэтага не разумеюць дрыбінскія раённыя арганізацыі. Факт-жа, што царкоўны бандыт Герцаў Пятро, які рабіў замах на калгасніка тав. Макаўца, і зараз астаецца непакараным. Не пакараны і іншыя злачынцы.

Контррэвалюцыйнай дзейнасці царкоўнікаў у Дрыбінскім раёне павінен быць пакладзен канец.

А. ЛОСЬ.

—о—

ПАКУТЫ ПАСАЖЫРАЎ

Да рэвалюцыі Лельчыцкі раён быў адным з самых адсталых у Беларусі. Годы бальшавіцкіх пяцігодак у корані змянілі аблічча гэтага глухога ў мінулым кутка Палесся. Рост адчуваецца ва ўсім.

І крыўдна, што толькі адна галіна адстае і стварае вялікія непрыемнасці для жыхароў раёна. Гэта — сродкі перасоўвання, шляхі зносін. Адзіным сродкам, звязваючым Лельчыцы з іншымі раёнамі рэспублікі, з'яўляецца чыгуначная вузкакалейка.

Вельмі доўга прыходзіцца чакаць, пакуль поезд кранецца са станцыі. Затым адлегласць у 42 кілометры поезд праходзіць за 10 гадзін. І гэта лічыцца зусім нармальным.

Работнікі дарогі груба абыходзяцца з грамадзянамі. Аднойчы быў такі выпадак. Паравоз, праехаўшы 15 кілометраў, спыніўся, пасажырам было абвешчана, што нехапае дроў і вады для далейшай язды. Пасажыры вымушаны былі 10 гадзін чакаць другога паравоза...

У мінулым годзе была ўстаноўлена аўтобусная перавозка пасажыраў ад Лельчыц да Мозыра. Машына хадзіла праз дзень, і не магла задаволіць патрэбы пасажыраў. Не гледзячы на гэту акалічнасць, адкрыццё аўтобуснага руху было сапраўднай радасцю для насельніцтва Лельчыцкага раёна. Аднак, гэтая радасць была кароткаю. Яшчэ ў кастрычніку мінулага года аўтобусны рух закрыўся.

Па ўсяму відаць, што гэтае вельмі ненармальнае становішча зусім не турбуе кіраўнікоў Мазырскай акругі і раёна.

М. ЛАЎНІКОВІЧ.

—о—

КОННЫ ПЕРАХОД ЧАВУСЫ—МЕНСК

У Чавускім раёне арганізавалася група варашылаўскіх кавалерыстаў, якія ў дзень XVII гадавіны вызвалення БССР ад белапалякаў зробяць конны пераход Чавусы—Менск агульнай адлегласцю 300 кілометраў.

Група арганізавалася з калгаснікаў Благаўскага, Антонаўскага, Прудкоўскага і іншых сельсоветаў. Першыя заняткі групы ў 20 чалавек адбыліся 23 мая. Усе коннікі прыехалі на сваіх конях і сёдлах. У пераходзе будзе прымаць удзел 200 чалавек. Заняткі групы адбываюцца адзін раз у тыдзень.

Д. МАЛЕВІЧ.

Да схода секцыі кампазітараў

Бліскучая перамога совецкіх піяністаў у Варшаве і скрыпачоў у Брусселі сведчыць аб тым, што нідзе ні ў якой краіне свету музычнае мастацтва не стаіць на такой вышыні, нідзе музычнае мастацтва, кадры музыкантаў не акружаны такімі выключнымі клопатамі партыі і ўрада, як у Совецкім Саюзе.

Совецкі Саюз становіцца самай музычнай краінай у свеце, сусветным цэнтрам музычнай культуры.

БССР, не гледзячы на тое, што ў сваім музычным развіцці адстае ад брацкіх рэспублік (Украіны, Грузіі, Узбекскай ССР), усё-ж з'яўляецца жывым прыкладам шпаркага росквіту музыкі разам з іншымі відамі мастацтва і навукі.

У 1920—21 гг. БССР не мела ніякіх навучальных музычных устаноў, канцэртных арганізацый, ніводнага музычнага твору беларускіх кампазітараў (ды і саміх кампазітараў амаль не было); не мела амаль ніякай музычнай мастацкай самадзейнасці. У 1937 годзе мы ўжо маем дзяржаўную Кансерваторыю, тры музычныя вучылішчы, 5 музычных школ, Дзяржаўны тэатр оперы і балета, філармонію, даволі значны атрад совецкіх кампазітараў. З сотань музычных твораў нашых кампазітараў многія з'яўляюцца дасягненнямі не толькі беларускай музыкі, але багатым укладам у музычнае мастацтва Саюза. У нас ёсць некалькі сотняў чалавек кваліфікаваных кадраў, выхаваных у совецкіх музычных навучальных установах, дзесяткі тысяч гурткоў рабоча-калгаснай, чырвонаармейскай і школьнай мастацкай самадзейнасці.

Не гледзячы на гэта, музычнае мастацтва ў сваім развіцці далёка адстае не толькі ад гаспадарчага будаўніцтва ў рэспубліцы, не толькі ад усёўзрастаючых патрэб працоўных БССР, але адстае і ад сумежных мастацтваў, як літаратуры, тэатра і т. д.

У першую чаргу, адстаюць совецкія кампазітары. Секцыя совецкіх кампазітараў БССР была арганізавана пасля пастаноў ЦК ВКП(б) аб перабудове мастацкіх арганізацый — восенню 1932 года. З самага пачатку свайго існавання секцыя была прадастаўлена на самацёк. Кіруючыя арганізацыі, якія павінны былі штодзенна дапамагаць у працы маладой, яшчэ нявопытнай арганізацыі, зусім не цікавіліся жыццём секцыі, яе творчымі патрабаваннямі, недахопамі яе работы.

Фармальна арганізацыя совецкіх кампазітараў і да гэтага часу лічыцца секцыяй Саюза совецкіх пісьменнікаў БССР. Але праўленне ССПБ за пяць год ні разу не пацікавілася становішчам работы кампазітараў, ні разу за пяць год на сваіх пасяджэннях не заслухала нават справаздачы бюро секцыі кампазітараў.

Адсутнасць кіраўніцтва кампазітарамі з боку аддзела культуры і асветы ЦК КП(б)Б, з боку Галоўмастацтва НКА, варожая дзейнасць кіраўнікоў Галоўмастацтва (Дунец, Ляшчынскі), прытупленне класавай пільнасці саміх кіраўнікоў секцыі (і ў першую чаргу аўтара гэтых радкоў) стварылі ўмовы для работы ў арганізацыі ворагаў народу, афіцэра дзянікінскай арміі Гіттарца, ярага контррэвалюцыянера, нацдэма Дрэйзіна.

Гэтыя «дзяльцы» дабіваліся дэзарганізацыі работы секцыі. Гіттарц, напрыклад, у 1934 годзе на сходзе кампазітараў заявіў, што «ЦК нашай партыі супроць пастаноўкі твораў беларускіх кампазітараў». Гэтай хлуснёй Гіттарц імкнуўся выклікаць незадаволенасць кампазітараў палітыкай партыі. Толькі ў пачатку 1935 года Гіттарц, Дрэйзін, Матысон выключаны з радоў секцыі совецкіх кампазітараў.

Не толькі ў самой секцыі знаходзілі сабе прытулак гэтыя ворагі народу. Яны знаходзілі сабе аднадумцаў і актыўных памочнікаў па-за коламі работнікаў музыкі — з контррэвалюцыйнага лагера нацдэмаў, з агентаў, шпіёнаў фашысцкіх дзяржаў.

Адным з такіх музычных «ідэолагаў» быў нядаўна выкрыты вораг народу П. Шастакоў. У адным з яго артыкулаў на старонках газеты «Совецкая Беларусь» мы знаходзім «ідэальны рацэпт» для далейшага развіцця беларускага музычнага мастацтва.

Гэты «рацэпт» заключаецца ў тым, што з беларускай музыкі трэба выгнаць усю спадчыну мінулага, класіку, што беларуская музыка не можа гучэць у сімфанічным аркестры або на раялі, а толькі культура ліры, жалейкі і цымбал поўнасцю вырашаюць праблемы музычнага мастацтва ў Беларусі, што нават беларуская опера павінна загучэць іменна пад цымбалы, жалейкі і ліры, а не пад сімфанічны аркестр.

Так, адмаўляючы музычную культуру, здабытую чалавецтвам на працягу тысячагоддзяў, ворагі народу прапаведвалі «самабытны», нацыяналістычны шлях развіцця беларускай музыкі, так яны арыентавалі беларускіх совецкіх кампазітараў.

Вось другая «тэорыя», на першы погляд процілеглая, а на самой справе яна ўзята з таго-ж нацдэмаўскага контррэвалюцыйнага арсенала. Дрэйзін у кансерваторыі на лекцыях па гісторыі музыкі даводзіў студэнтам, што «беларуская народная песня нарадзілася ў вельмі люты час царызма і прыгону, ад яе нясе трунай і слязьмі. Навошта яна нам зараз, калі навокал бурліць вясёлае радаснае жыццё. Нам патрэбны рэвалюцыйныя песні, а народную песню трэба адкінуць».

Так, прыкрываючыся гучным краснабайствам, «рэвалюцыйнай» балбатнёй, Дрэйзін імкнуўся адабраць у працоўных народжаную імі народную песню, якая з новай сілай развіваецца зараз, адабраць багацейшую крыніцу для музычнай творчасці ў нашых кампазітараў.

Некаторыя кампазітары Совецкай Беларусі апынуліся на паваду ў контррэвалюцыйных нацдэмаў і на працягу доўгага часу пісалі варожыя нам, антысовецкія па зместу музычныя творы (Равенскі, Аладаў, Чуркін, Тэраўскі).

У такой абстаноўцы пачала сваю работу секцыя совецкіх кампазітараў БССР.

31 мая г. г. адбудзецца справаздачна-выбарчы сход секцыі кампазітараў. Совецкія кампазітары БССР у сваёй творчай рабоце маюць некаторыя дасягненні, але яны здаюцца мізэрнымі ў параўнанні з буйнымі хібамі, недахопамі і палітычнымі зрывамі ў рабоце секцыі кампазітараў.

Палітычная бясклапотнасць і прытупленне бальшавіцкай пільнасці, зазнайства і спачыванне на лаўрах, амаль поўная адсутнасць палітвыхаваўчай работы, беспрынцыпная групоўшчына, рэцыдывы рапаўшчыны, адсутнасць бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі і таварыскай творчай атмасферы — вось што мае месца ў секцыі.

А гэта прывяло да таго, што некаторымі кампазітарамі напісана многа песень на нізкапробныя, халтурныя тэксты гора-паэтаў, ворагаў народу—Звонака, Кляшторнага, Зіміёнкі, Шастакова (кампазітары: Іваноў, Равенскі, Тэраўскі, Чуркін). У той час, як лепшыя творы вядучых паэтаў рэспублікі не знайшлі дастатковага адлюстравання ў вакальна-сімфанічнай творчасці нашых кампазітараў.

Кампазітары Пікоцкі, Шчаглоў пісалі музыку да варожых п'ес ворагаў народу Сташэўскага і Зарэцкага — «Пая» і «Міхола Гоман». Усе гэтыя факты прайшлі міма кіраўніцтва секцыі з-за палітычнай сляпаты яе кіраўнікоў і мяне асабіста, як старшыні.

Зазнайства дайшло да такіх памераў, што ў некаторых кампазітараў БССР найлепшыя песні кампазітараў ордэнаносцаў Дунаеўскага, Александрава — песні, якія падхоплены па ўсяму Совецкаму Саюзу мільёнамі працоўных, не знаходзілі ўхвалення; яны лічылі, што так не трэба пісаць, а наадварот, процістаўлялі ім свае творы — нізкай якасці, якія безумоўна не знайшлі належнага падтрымання ў працоўных масах.

Не гледзячы на тое, што да гістарычнай пастановы ЦК ВКП(б) ад 23 красавіка 1932 года ў БССР не існавала рапаўская арганізацыя, на працягу работы секцыі рэцыдывы рапаўшчыны моцна адчуваліся і зараз яшчэ канчаткова не знішчаны.

Гэта выяўлялася галоўным чынам у арыентацыі выключна на масавую песню (у той час, як і масавая песня і буйныя творы оперы нам неабходны), у адмаўленні і нежаданні вучыцца і павышаць сваю кваліфікацыю як непасрэдна музычную, так і працаваць над пашырэннем свайго ідэйна-палітычнага ўзроўню. Захвальванне слабых твораў, выходзячы з прынцыпаў групаўшчыны: Іваноў, Сакалоўскі, Равальскі — з аднаго боку, Крошнер, Ефімаў, Багатыроў — з другога. Усё гэта—рапаўскі груз, які трэба выкарчаваць з практыкі работы секцыі кампазітараў.

У некаторых творах кампазітараў ёсць вялікі груз фармалістычных выкрунтасаў, з аднаго боку, і натуралістычных праяў— з другога, якія да гэтага часу па-сапраўднаму яшчэ не выкрыты з прычыны адсутнасці сапраўднай разгорнутай бальшавіцкай крытыкі і самакрытыкі.

Совецкія кампазітары зусім слаба звязаны з масамі, а некаторыя з іх зусім адарваны ад мас і не ўяўляюць сабе пульса совецкага жыцця, а значыць — не разумеюць сапраўдных вялікіх задач, якія ставіць перад намі, совецкімі кампазітарамі, партыя і ўрад.

Бюро секцыі мала ўвагі надавала кампазітарскаму маладняку, не прыняла належных мер, каб своечасова забяспечыць патрэбныя ўмовы для росту іх.

Секцыя совецкіх кампазітараў БССР, якая зараз стаіць напярэдадні ператварэння ў самастойны саюз совецкіх кампазітараў, мае ўсе магчымасці стаць адным з вядучых творчых атрадаў у сям'і кампазітараў Совецкага Саюза. Для гэтага неабходна карэнным чынам перабудаваць работу ў святле указанняў таварыша Сталіна і рашэнняў Пленума ЦК ВКП(б).

І. ЛЮБАН.

АД РЭДАКЦЫІ. Друкуючы артыкул тав. Любана, рэдакцыя лічыць, што ў ім не ўсё сказана да канца.

Сход кампазітараў, трэба спадзявацца, разгорне крытыку і самакрытыку, не зважаючы на асобы, скажа аб тым, чаго недасказаў у сваім артыкуле тав. Любан, і такім чынам выведзе саюз на шырокую дарогу, узніме творчыя магчымасці кампазітараў і музыкантаў БССР.

У НАРКАМАЦЕ ЗАМЕЖНЫХ СПРАЎ

Брытанскі пасол у Маскве лорд Чылстон звярнуўся 17 мая г. г. да часова выконваючага абавязкі народнага камісара замежных спраў тав. В. П. Пацёмкіна з нотай, у якой, па даручэнню брытанскага ўрада, паведамляе, што брытанскі ўрад, грунтуючыся на станоўчых у прынцыпе адносінах усіх удзельнікаў камітэта па неўмяшанню ў іспанскія справы да адклікання замежных добраахвотнікаў з Іспаніі, прапануе ўжо зараз заклікаць бакі, што змагаюцца ў Іспаніі, спыніць ваенныя дзеянні на час, дастатковы для ажыццяўлення адклікання добраахвотнікаў. Нота запытвае, ці гатоў урад СССР далучыцца да вышэйпамянёнага звароту, і ўказвае, што з аналагічным запытаннем брытанскі ўрад звярнуўся да французскага, германскага, італьянскага і партугальскага ўрадаў.

У адказ на памянёную ноту часова выконваючы абавязкі народнага камісара замежных спраў тав. В. П. Пацёмкін уручыў 27 мая англійскаму паверанаму ў справах п. Мак Кілопу наступную ноту:

«Маю гонар пацвердзіць атрыманне ноты п. пасла ад 17 мая г. г., у якой па даручэнню галоўнага дзяржаўнага сакратара па замежных справах ён паведаміў мне аб намеры брытанскага ўрада звярнуцца да змагаючыхся у Іспаніі бакоў з заклікам спыніць ваенныя дзеянні на час, неабходны для ажыццяўлення адклікання замежных добраахвотнікаў з Іспаніі, і прасіў паведаміць вас аб тым, ці гатоў урад СССР далучыцца да названага закліку.

Урад Саюза ССР падверг дадае пытанне ўважліваму разгляду.

Лічу неабходным адзначыць, пан паверанны ў справах, што своечасовасць звароту да законнага іспанскага ўрада і да мяцежнікаў з заклікам аб часовым спыненні ваенных дзеянняў у мэтах ажыццяўлення адклікання замежных добраахвотнікаў у той момант, калі яшчэ не дасягнута пагадненне ў пытанні аб адкліканні такавых, не прадстаўляецца ўраду СССР дастаткова відавочнай.

Дарэчы, урад СССР бярэ пад сумненне не толькі своечасовасць, але і эфектыўнасць такога заклiку. Урад СССР улічвае, па-першае, відавочную немагчымасць спадзявацца на лаяльнасць мяцежнікаў, якія парушаюць пры патуранні некаторых іншаземных дзяржаў элементарнейшыя прынцыпы чалавечнасці і права, — у чым міжнародная грамадская думка магла пераканацца, між іншым, на абураючым прыкладзе крывавага разгрому мірнага горада Герніка, па-другое, урад СССР пры мае пад увагу безрэзультатны вопыт падобнага звароту, ужо меўшы месца ў эпоху барацьбы савецкай Pacii з рускімі мяцежнымі генераламі і з замежнай інтэрвенцыяй.

Тым не менш, урад СССР, жадаючы ўсімі мерамі паскорыць адкліканне з Іспаніі замежных добраахвотнікаў, у тым ліку і замежных рэгулярных войск, што магло-б прывесці да хуткага спынення далейшага крывапраліцця, гатоў ужо зараз далучыцца да заклiку аб спыненні ваенных дзеянняў на час, неабходны для ажыццяўлення адклікання добраахвотнікаў.

Пры гэтым, аднак, прызнаючы немагчымым разглядаць іспанскі ўрад і мяцежнікаў, як роўныя бакі, урад СССР лічыць пажаданай і справядлівай умовай каб мяцежнікі, першымі падняўшыя зброю супроць законнага ўрада іспанскай рэспублікі, першымі-ж і прыпынілі ваенныя дзеянні супроць яго і першымі-ж пачалі вывад з краіны замежных войск, у тым ліку мараканскіх. Без гэтых папярэдніх гарантый часовае спыненне ваенных дзеянняў магло-б толькі абвастрыць грамадзянскую вайну ў Іспаніі, пайсці на карысць мяцежнікаў і нанесці шкоду законнаму ўраду Іспаніі.

Прыміце і інш.

В. П. ПАЦЁМКІН». (БЕЛТА).

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

Спецыяльны карэспандэнт ТАСС з Більбао паведамляе, што 27 мая на біскайскім фронце рэспубліканскія войскі пры падтрыманні авіяцыі нанеслі мяцежнікам моцны ўдар на ўчастку Ордунья — Барамбіо (на поўдзень ад Більбао). Дзеянням войск папярэднічала артылерыйская падрыхтоўка. Пасля доўгага бою рэспубліканцам удалося адцясніць праціўніка да высаты Собрэ-Айя. Мяцежнікі панеслі вялікія страты.

27 мая авіяцыя інтэрвентаў увесь дзень бамбардыравала тэрыторыю ад Більбао да Ордунья, а таксама гарады Мунгія і Гатыка (на паўночны ўсход ад Більбао).

27 мая ў заходняй частцы горада Овіедо (галоўнага горада Астурыі) войскі астурыйскіх гарнізонаў узарвалі рад мінных галерэй і прымусілі мяцежнікаў пакінуць добра ўмацаваныя блакгаузы.

Як паведамляе агенцтва Гавас з Мадрыда, у афіцыяльнай зводцы, апублікаванай 28 мая ўвечары, гаворыцца, што на біскайскім фронце рэспубліканцы ў рэзультаце атакі занялі некалькі непрыяцельскіх пазіцый. Мяцежнікі панеслі вялікія страты.

У сектары Ордуньі баі прадаўжаюцца.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 28 мая. (БЕЛТА). Спецыяльны карэспандэнт агенцтва Эспань у Більбао паведамляе, што яму ўдалося наведаць лінію фронта ля гор. Мунгія. На фронце некаторае зацішша. Горад, у якім яшчэ нядаўна кіпела жыццё, ператвораны у груду руін. Батарэі мяцежнікаў маюць магчымасць бамбардыраваць горад і прылягаючыя дарогі з узвышша Гондраменді і іншых бліжэйшых узгоркаў. Аднак, баскскія дружыннікі так цвёрда ўмацаваліся ў Мунгіі, што не падпускаюць мяцежнікаў да самага горада.

Карэспандэнт аглядаў кулямёты, захваченыя рэспубліканцамі на гэтым участку фронта ў мяцежнікаў. Гэтыя кулямёты — італьянскай вытворчасці.

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Рэспубліканскія войскі занялі на гвадалахарскім фронце (на паўночны ўсход ад Мадрыда) пазіцыі мяцежнікаў каля Эспіноса і Ла Муэла, а таксама вёску Эспллегарэс, у якой мяцежнікі, адступаючы, кінулі некалькі грузавікоў і значную колькасць боепрыпасаў. Рэспубліканская авіяцыя бамбардыравала пазіцыі мяцежнікаў на поўнач ад Гвадалахары і ў правінцыі Авіла.

Рэспубліканская артылерыя і авіяцыя бамбардыравалі пазіцыі праціўніка на поўдзень ад ракі Тахо. У гэтым раёне большасць камунікацыйных ліній мяцежнікаў знаходзіцца пад агнём рэспубліканцаў. Артылерыйскаму абстрэлу падвергся таксама горад Толедо і яго ваколіцы.

БАМБАРДЫРОЎКА ВАЛЕНСІІ

ВАЛЕНСІЯ (горад на ўсходнім узбярэжжы Іспаніі, часовая рэзідэнцыя ўрада). 28 мая. (БЕЛТА). Сёння ноччу ў тры гадзіны самалёты мяцежнікаў бамбардыравалі Валенсію. Бомбы ўпалі ў цэнтры горада і ў порт. Сярод грамадзянскага насельніцтва шмат ахвяр.

***

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 28 мая. (БЕЛТА). Паведамляючы аб бамбардыроўцы Валенсіі, агенцтва Гавас указвае, што самалёты мяцежнікаў, вылецеўшыя, як відаць, з горада Пальма на востраве Майорка, скінулі каля 50 бомб у цэнтральную частку горада і ў порт Валенсіі. Згодна папярэдніх вестак, налічваецца 30 забітых і 100 раненых.

У часе бамбардыроўкі порта адна бомба ўпала на палубу англійскага судна «Кэбін», стаяўшага ў валенсійскім парту. 7 чалавек з экіпажа забіты і 8 ранены; з іх—тры цяжка. Судно затанула. Шмат дамоў разбурана бамбардыроўкай. 4 бомбы ўпалі за 80 метраў ад будынка французскага пасольства. Ад запальвальнай бомбы ўзнік пажар у будынку французскага банка.

ПРАЦОЎНЫЯ ФРАНЦЫІ ДАПАМАГАЮЦЬ БІЛЬБАО

ПАРЫЖ (сталіца Францыі), 28 мая. (БЕЛТА). Камітэт дапамогі Більбао, старшынёй якога з'яўляецца Вайян Кутур'е, член ЦК французскай кампартыі, адправіў 26 мая 60 тон прадуктаў харчавання ў Більбао. Французскі параход, які даставіць гэтыя прадукты ў Більбао, будучы назад, прывязе баскскіх дзяцей ва Францыю. Французскае ваеннае судно будзе суправаджаць гэты параход для абароны яго ад нападу мяцежнікаў.

Пры адпраўцы грузавікоў з харчаваннем для пагрузкі на параход у парыжскім прадмесці Монтрэй адбыўся мітынг. Прысутнічала 16 тыс. чалавек. Выступаў генеральны сакратар французскай кампартыі Марыс Торэз, які заклікаў да аказання дапамогі рэспубліканскай Іспаніі.

НА ПАСЯДЖЭННІ СОВЕТА ЛІГІ НАЦЫЙ

ЖЭНЕВА (горад у Швейцарыі, месцапрабыванне Лігі нацый). 28 мая. (БЕЛТА). Учора на пасяджэнні совета Лігі нацый была агалошана англа-французская нота генеральнаму сакратару Лігі Авенолю. У ноце паведамляецца аб перагаворах Англіі і Францыі з Бельгіяй і аб англа-французскім паведамленні ад 24 красавіка, якое вызваляе Бельгію ад абавязацельстваў па Лакарнскаму дагавору ў адносінах Англіі і Францыі.

У сувязі з агалашэннем ноты, міністр замежных спраў Францыі Дэльбос заявіў, што перашкоды на шляху да заключэння новага пагаднення заходніх краін, замест ранейшага Лакарнскага дагавора, не аслабілі жадання французскага ўрада дабіцца пагаднення. Аднак, урад не забывае аб «неразрыўнай сувязі паміж бяспекай у Заходняй Еўропе і бяспекай ва ўсёй Еўропе ў цэлым».

«Безапаснасць на Захадзе, — указаў Дэльбос, — не можа быць дасягнута на шкоду безапаснасці ўсёй Еўропы. Урад французскай рэспублікі разглядае пагадненне заходніх краін як уклад ва ўмацаванне ўсеагульнага міру, і спадзяецца, што дзякуючы супрацоўніцтву ўсіх зацікаўленых краін, гэта пагадненне прывядзе да шырокага ўзаемаразумення паміж краінамі Еўропы».

Пасля Дэльбоса выступіў англійскі міністр замежных спраў Ідэн. Паводле слоў Ідэна, англійскі ўрад спадзяецца што ў рэзультаце перагавораў з Бельгіяй будзе аблегчана магчымасць перагавораў з больш шырокім кругам удзельнікаў і больш шырокае супрацоўніцтва ўсіх зацікаўленых краін.

Міністр замежных спраў Бельгіі Спаак падкрэсліў, што «Бельгія мае намер усімі сіламі абараняць свае граніцы супроць агрэсіі і перашкодзіць агрэсару карыстацца яе тэрыторыяй для праходу войск ці ў якасці базы для ваенных апэрацый на сушы, на моры ці ў паветры». Бельгія, указаў Спаак, астаецца вернай статуту Лігі нацый і выцякаючым са статута абавязацельствам.

НОВЫ АНГЛІЙСКІ УРАД

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 28 мая. (БЕЛТА). Як паведамляе агенцтва Рэйтэр, англійскі ўрад сфарміраваны у наступным складзе:

прэм'ер—Невіль Чэмберлен (былы міністр фінансаў), кансерватар;

міністр фінансаў — Джон Саймон (былы міністр унутраных спраў) нацыянал-лібераль;

міністр унутраных спраў — Хор (былы морскі міністр), кансерватар;

міністр замежных спраў — Ідэн, кансерватар;

міністр па справах даміньёнаў (самакіруючыхся калоній) — Мальколм Макдональд;

міністр калоній — Ормсбі-Гор, кансерватар;

морскі міністр — Даф Купер (былы ваенны міністр), кансерватар;

ваенны міністр — Хор-Беліша (былы міністр транспарта), нацыянал-лібераль;

міністр авіяцыі — лорд Суінтон, кансерватар;

міністр па каардынацыі абароны — Інскіп, кансерватар і інш.

У ФАШЫСЦКАЙ ПОЛЬШЧЫ

Барацьба сямі тысяч тэкстыльшчыкаў Беластока

Ужо больш пяці тыдняў у Беластоку прадаўжаецца забастоўка ў тэкстыльнай прамысловасці. Бастуюць 7 тыс. рабочых, якія змагаюцца за паляпшэнне ўмоў працы. Бастуючыя занялі фабрычныя памяшканні і абвясцілі галадоўку.

На 9 дзень забастоўкі на фабрыцы Бекера была абвешчана галадоўка. Бастуючыя вывесілі на фабрыцы чорны сцяг з намаляваным чэрапам у знак таго, што яны рашылі памерці, але не адступіць. Па пастанове саюза тэкстыльшчыкаў дзеці бастуючых рабочых размешчаны ў сем'ях рабочых, не прымаючых непасрэднага ўдзелу ў забастоўцы.

Рост туберкулёза

Кансерватыўная газета «Час» піша: агульнавядома, што ў Польшчы назіраецца вялікая смяротнасць, асабліва ад туберкулёза. У той час, як на 100 тыс. жыхароў у Галандыі штогодна памірае ад туберкулёза 73, у Англіі—84, у Чэхаславакіі—150, у Польшчы памірае 200 чалавек. У Пазнані штогод памірае ад туберкулёза 500 чал. —г. зн. кожны восьмы жыхар горада.

Келецкія клетушкі

У Кельцах—74 школьных памяшканні на 8003 дзяцей. У адным пакоі прыходзіцца пясніцца семідзесяці дзецям.

Гэта—цёмныя, цесныя, душныя клетушкі, якія прадстаўляюць сабой здзекванне нават над найбольш прымітыўнымі патрабаваннямі педагогікі. Памяшканні да таго цёмныя, што ў іх павінна ўвесь дзень гарэць святло. На 8 тыс. дзяцей ёсць толькі адзін урач і дзве сястры. У выніку скучанасці дзяцей распаўсюджана карэста.

«Аб нармальнай вучобе і выхаванні ў гэтых умовах не можа быць і гутаркі, але што горш, школа, прыняўшы здаровае дзіця, цясля 7—8 год выпускае амаль заморышa са скрыўленым пазваночнікам і часта з туберкулёзам»,—гаворыць акт абследавання, праведзенага келецкім муніцыпальным советам, падпісаны прэзідэнтам горада.

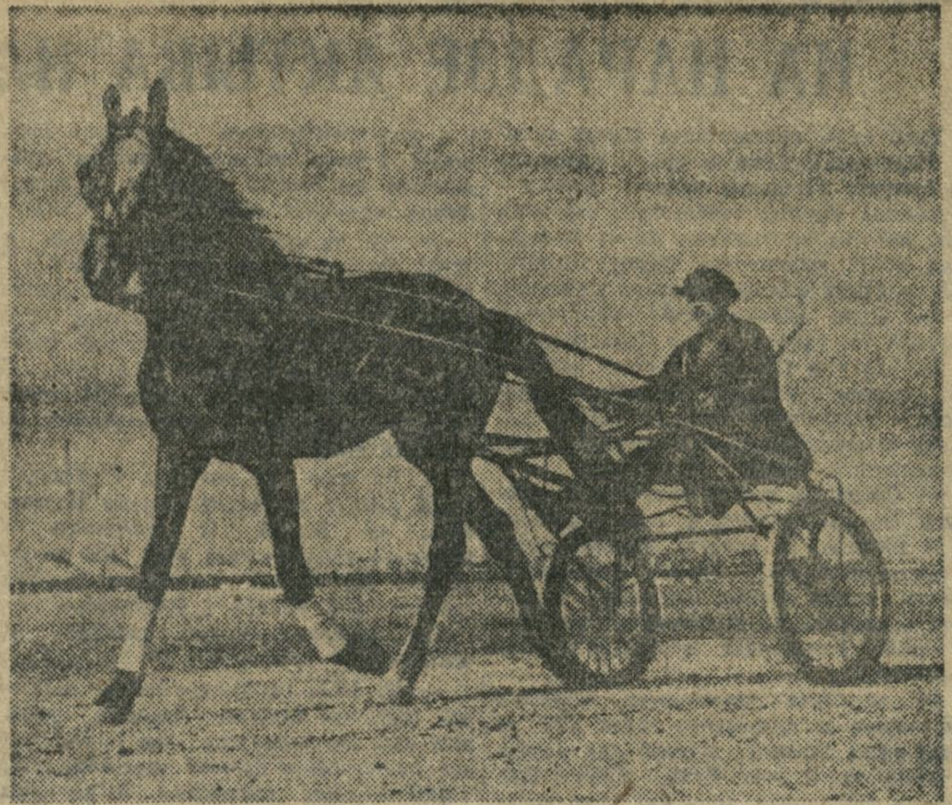

Конскі завод № ... вырошчвае добрых чыстапародных скакуноў. НА ЗДЫМКУ: трэніроўка двухгадовага каня на іпадроме завода. Фото В. Лейна (БСФ).

З жыцця Чырвонай Арміі

ЛАГЕРНАЯ ВУЧОБА Ў НАВАЛЬНІЧНУЮ НОЧ

Цёмная дажджлівая ноч. Навальніца. Стрэлы маланак увесь час баразняць хмурную сінь нізка навісшых хмараў. Глуха грукоча навальніца. Дарогі зрыты канавамі быстрых ручайкоў.

Па калоне, якая рушыцца па лесе, імгненна пранесіцца загад: «Стой!». У галаву калоны к камандзіру выклікаюцца камандзіры падраздзяленняў. Уручаецца баявое заданне. Адсюль, у некалькіх напрамках, да розных пунктаў патрэбна даць надзейную сувязь.

Ноч, цемра, размокшы грунт, бездарожжа ў разлік не прымаюцца. Сувязь — майстэрскі наведзеныя лініі правадоў — павінна быць, такі загад. А загады выконваюцца дакладна і ў тэрмін.

Старшы лейтэнант т. Каваленка кіруе пракладкай ліній да пункта Н. Туды дарогі няма. Прамая лінія на карце — будучая лінія — ідзе па суцэльнаму лесу, у некалькіх мясцах перасечанаму балотамі. Прыкметных арыентыраў мала. Компас — дрэнны памочнік ноччу, не разгледзець указанняў яго стрэлак, а святло запаліць—небяспечна, «праціўнік» можа выкрыць замысел.

Каваленка вядзе каманду сувязістаў. Быстра і добра працуюць аддзялённы камандзір Мацюшэўскі, курсанты Візін, Лапін, хутка разматваючы катушкі кабеля; яны не адстаюць ад камандзіра. З кожнага сустрэчнага куста падаюць каскады вады, ногі праваліваюцца ў зыбкую глебу. У 10—12 кроках губляюцца, расплываючыся ў цемры, фігуры таварышоў. Вопратка сувязістаў прамокла наскрозь.

Чатыры... пяць катушак размотаны. Каманда — «стой!», Спешна будуецца палявая тэлефонная станцыя. Праз адну-дзве мінуты яна гатова. Тэлефаніст прыгна прыпік да мікрафона.

— Масква... Масква.

У адказ — выразнае «Я, Масква».

Лінія ўстаноўлена і дзейнічае.

У бурную навальнічную ноч падраздзяленне тав. Каваленкі бліскуча справілася з задачай. За 40 мінут была пабудавана 4-кіламетравая, безадказна працуючая лінія.

П. ВАЛЬД.

ВЯЛІКАЯ АБАРОННАЯ МАСОЎКА

Сёння рабочыя і работніцы менскай фабрыкі «Комунарка» разам са сваімі сем'ямі асобным поездам выедуць на масоўку ў Ждановічы. Масоўка носіць абаронны характар. Пасля невялікага даклада на тэму: «Мацуй абарону краіны» будуць наладжаны ваенна-спартыўныя гульні, крос на 500 і 1000 метраў, здача норм на варашылаўскага стралка, знаёмства з кулямётам і т. д.

10 курсантаў Беларускай кавалерыйскай школы прадэманструюць майстэрства варашылаўскіх коннікаў, інструктары ППХА пазнаёмяць удзельнікаў масоўкі з прымяненнем і значэннем дымавых завес. Тут-жа на масоўцы будзе праведзен шахматна-шашачны турнір, артысты Беларускага дзяржаўнага драматычнага тэатра дадуць канцэрт.

МАСТАКІ І СКУЛЬПТАРЫ БССР ДА XX ГАДАВІНЫ КАСТРЫЧНІКА

Да XX гадавіны Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі рыхтуецца ўсебеларуская выстаўка выяўленчага мастацтва. Выстаўка адкрыецца ў Менску. Для яе будзе прадстаўлена 250—300 новых карцін і скульптур.

Зараз мастакі і скульптары ўзмоцнена працуюць над эскізамі карцін і скульптур. Мастак Манасзон піша карціну «Уваход Чырвонай Арміі ў Менск у 1920 годзе». Над скульптурамі «Таварыш Сталін з піонэрамі» працуе Грубе, над бюстам Сталіна — Азгур. Карціну «Здабыча торфу багерам» піша мастак Лучын. Мастак Мірынгоф піша карціну «Сплаў лесу ў БССР», Пашкевіч — «1920 год на Беларусі» і т. д.

24 БАКСЁРЫ НА РЫНГУ

Сёння ў Менску, Ерэване і Іванаве праводзіцца другі круг розыгрыша ўсесаюзнага асабістага першынства па боксу. У Менску спаборніцтвы адбудуцца сёння ў летнім тэатры гарадского парка імя Горкага. На рынг выйдуць 24 мацнейшыя баксёры Саюза пяці вагавых катэгорый. Сярод іх чэмпіён СССР Чудзінаў (Масква) і Каюраў (Баку), майстры бокса Сераў, Загаруйчанка (Ленінград), Бірк, Штэйн (Масква), Бакрадзе, Горгаслідзе (Тбілісі), Кітасаў (Баку). Ад БССР сёння баксіруюць малады баксёр Добруша Цыганкоў і здольны менскі баксёр лёгкай вагі Коган. Усяго сёння адбудзецца 12 баёў. Спаборніцтвы пачнуцца ў 8 гадзін вечара.

ДЗЯРЖАЎНАЯ ЎНУТРАНАЯ ПАЗЫКА ДРУГОЙ ПЯЦІГОДКІ

(выпуск чацвертага года)

БЯСПРОЙГРЫШНЫ ВЫПУСК

Справачная табліца першага тыража выйгрышаў.

Тыраж выйгрышаў праводзіўся 25 і 26 мая 1937 года ў Маскве. У тыражы разыграна адзін мільён выйгрышаў на агульную суму 164.920.000 рублёў.

Указаныя ў табліцы нумары серый і нумары аблігацый выйгралі ва ўсіх 200 разрадах бяспройгрышнага выпуска пазыкі.

Выйгрышы выплачваюцца ашчаднымі касамі па афіцыйных табліцах, апублікаваных у газетах: «Правда», «Известия ЦИК СССР и ВЦИК», «Труд» і «Экономическая жизнь», а таксама па афіцыйных табліцах, выданых Галоўным кіраўніцтвам дзяржаўных працоўных ашчадных кас і Дзяржаўнага крэдыта.

ВЫЙГРЫШЫ ВЫПАЛІ НА НАСТУПНЫЯ НУМАРЫ СЕРЫЙ І АБЛІГАЦЫЙ:

№№ серый	№№ аблігацый	Размер выйгрышаў у рублях	№№ серый	№№ аблігацый	Размер выйгрышаў у рублях
00285	1—50	200	10884	10*)	500
00309	49*)	500	10963	17*)	500
00748	36*)	1.000	10989	26*)	500
01088	40*)	500	11029	1—50	150
01109	1—50	200	11370	1—50	150
01278	22*)	500	11571	48*)	500
01333	29*)	500	11676	1—50	150
01567	1—50	150	11690	37*)	500
01581	09*)	500	11870	16*)	500
01681	1—50	200	12443	24*)	500
01840	1—50	200	12617	20*)	500
01879	1—50	150	13091	45*)	500
01918	23*)	500	13285	33*)	500
02269	19*)	500	13456	1—50	150
02568	03*)	500	13964	05*)	500
03137	26*)	500	14189	04*)	500
03258	1—50	150	14322	38*)	500
03315	15*)	1.000	14525	18*)	500
03487	09*)	500	15017	22*)	1.000
03502	34*)	500	15321	1—50	200
03617	1—50	150	15376	1—50	200
03700	08*)	500	15454	1—50	150
03901	1—50	150	15558	1—50	150
03954	16*)	500	15583	18*)	500
04075	48*)	500	15770	34*)	1.000
04547	37*)	500	16013	40*)	500
05139	1—50	200	16077	1—50	150
05142	1—50	200	16337	47*)	500
05491	19*)	500	16616	1—50	200
05535	1—50	200	16938	1—50	150
06425	1—50	200	17483	49*)	500
06719	1—50	150	17489	1—50	200
06770	1—50	200	17541	1—50	150
06878	14*)	500	17582	44*)	500
06952	1—50	200	17725	1—50	200
07101	07*)	500	17815	1—50	150
07257	46*)	500	18007	16*)	500
07631	1—50	200	18095	1—50	200
07770	1—50	150	18188	1—50	150
07875	37*)	500	18217	50*)	500
07909	1—50	150	18253	35*)	500
07915	03*)	500	18347	03*)	500
07965	1—50	200	18505	1—50	150
08027	25*)	500	18616	1—50	150
08874	01*)	1.000	18823	1—50	150
08935	1—50	200	19034	10*)	500
09122	1—50	150	19110	26*)	500
09229	25*)	500	19218	45*)	3.000
09312	03*)	500	19723	49*)	500
10395	1—50	150	19807	1—50	200

*) Астатнія 49 нумароў аблігацый гэтай серыі выйгралі па 150 рублёў кожная.

Ад Магілёўскага РК КП(б)Б

Згубленыя: партбілет за № 1218445, выданы Кіеўскім РК ВКП(б) г. Масквы на імя Давыдава Канстанціна Саркісавіча; партбілет за № 0858242, выданы Магілёўскім РК КП(б)Б на імя Злебавай Анны Іларыёнаўны; партбілет за № 0875327, выданы Магілёўскім РК КП(б)Б на імя Кірычэнка Ульяны Нікіфараўны, лічыць несапраўднымі.

Сакратар Магілёўскага РК КП(б)Б КЛІМЧУК.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Памяшканне Белдзяржрамтэатра ГАСТРОЛІ МАСКОЎСК. ТЭАТРА ЧЫРВОНАЙ АРМІІ 1, 2 і 3 чэрвеня ГОД 19-ты.

БЕЛАРУСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ДРАМАТЫЧНЫ ТЭАТР (БДДТ) закрыццё зімовага сезона СКУПЫ

Памяшк. Дзярж. Яўрэйск. тэатра БЕЛДЗЯРЖТЭАТР ОПЕРЫ І БАЛЕТА Абан. № 51. ФЛОРЫЯ ТОСКА

Гукавы кінотэатр «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА» ТРЫНАЦЦАЦЬ

Гукавы кінотэатр «Пролетарый» ЖАНІЦЬБА

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ» ПЕТЭР

Гукавы кінотэатр «Спартак» ДАРЫКО

Дзіцячы гукавы кінотэатр пасля рамонту адкрываецца з 1 чэрвеня

РАДЫЁПЕРАДАЧЫ НА 30 МАЯ:

8.30 — «Апошнія паведамленні». 10.30 — канцэрт для дзяцей. 13.15 — аграгутарка. 13.30 — літаратурная перадача на польскай мове. 14.20 — канцэрт па заяўках радыёслухачоў. 16 — канцэрт. 17.15 — выступленні маладых яўрэйскіх савецкіх пісьменнікаў. 18.15 — міжнародны агляд. 19.15 — літаратурная перадача 19.50—трансляцыя оперы.

ДЗЯРЖ. ВЫД-ВА «ХУДОЖЕСТВЕННАЯ ЛИТЕРАТУРА»

АДКРЫТА ПАДПІСКА на 2-ое ПАЎГОДДЗЕ 1937 года на ЛІТАРАТУРНА-МАСТАЦКІЯ ЖУРНАЛЫ

Назва журналаў	Колькасць №№ у год	Падпісная цана На 6 мес.	Падпісная цана На 3 мес.	Цана асобнага нумара
МАСКВА				
Знамя	12	15 —	7.50	2.50
Литературное обозрение	24	9.60	4-80	— 80
Интернациональная литература на русск. языке	12	15 —	7.50	2.50
Интернациональная литература на англ. языке	12	12 —	6 —	2 —
Интернациональная литература на франц. языке	12	12 —	6 —	2 —
Интернациональная литература на нем. языке	12	12 —	6 —	2 —
ЛЕНІНГРАД				
Звезда	12	15 —	7.50	2.50
Литературный современник	12	15 —	7.50	2.50

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА усімі аддзяленнямі магазінамі, кіёскамі, упаўнаважанымі КОГІЗ'а Саюздрукам і ўсюды на пошце, а таксама у галоўнай канторы КОГИЗ'а—Масква, Марасейка.

У адпаведнасці з пастановай прэзідыума ВЦСПС ад 21 мая 1937 г. «Аб парадку выканання рашэнняў VI пленума ВЦСПС аб упраздненні Соўпрофаў».

Прэзідыум Цэнтральнага Совета Профсаюзаў БССР СТВАРЫЎ ЛІКВІДКОМ

Ліквідком ЦСПСБ знаходзіцца на пляцы Волі, Дом працы, 2 паверх, пакой № 1.

Усе прэтэнзіі з боку арганізацый і асоб, якія ёсць да ЦСПСБ і да Гомельскага, Віцебскага, Магілёўскага, Барысаўскага, Бабруйскага, Аршанскага, Рэчыцкага, Полацкага, Мазырскага, Горрайпрофсаветаў, павінны быць прад'яўлены у ліквідком у 10-дзенны тэрмін з дня гэтай аб'явы.

Прэтэнзіі, заяўленыя па сканчэнні ўказанага тэрміну, ліквідкомам ЦСПСБ разглядацца не будуць.

ЛІКВІДКОМ ЦЭНТРАЛЬНАГА СОВЕТА ПРОФСАЮЗАЎ БЕЛАРУСІ.

ЦЭНТРАЛЬНЫ ДОМ ТЭХНІКІ (Комсамольская, 25)

31 мая ў Цэнтральным доме тэхнікі адбудзецца ДАКЛАД старшыні Дзяржплана БССР тав. ЛЮБОВІЧА А. М. на тэму: „АБ ТРЭЦІМ ПЯЦІГАДОВЫМ ПЛАНЕ БССР".

Пачатак даклада роўна ў 2 гадзіны дня. Запрашаюцца гаспадарнікі, ІТР, навуковыя работнікі, рабочыя-стаханаўцы г. Менска.

Дырэкцыя Цэнтральнага Дома тэхнікі.

ГРАМАДСКІ УНІВЕРСІТЭТ СОЦЗЕМЛЯРОБСТВА даводзіць да ведама, што 1 чэрвеня г.г. адбудзецца ЛЕКЦЫЯ прафесара ПІСАРЭВА (Масква) на тэму: „Навейшыя дасягненні ў селекцыі с.-г. раслін"

Лекцыя адбудзецца ў Доме тэхнікі (Комсамольская, 25). Пачатак лекцыі роўна ў 6 гадзін 30 мінут.

ОРГБЮ РО БЕЛ. НІТТ СОЦЗЕМЛЯРОБСТВА.

ГУУЗ НАРКАМАТА АБАРОННАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ Ленінградскі Інстытут дакладнай механікі і оптыкі з 20 чэрвеня па 1 жніўня 1937 г. абвяшчае ПРЫЁМ ЗАЯЎ на першы курс інстытута.

Інстытут рыхтуе інжынераў-механікаў шырокага профіля па спецыяльнасцях:

1. Дакладнай механікі і
2. Оптыка-механічнай.

Тэрмін навучання 5 год з адрывам ад вытворчасці.

Прыёмныя іспыты з 1 па 20 жніўня 1937 г. па матэматыцы, рускай мове, палітграмаце, фізіцы, хіміі і адной з замежных моў па праграмах Усесаюзнага камітэта па справах вышэйшай школы.

Іншагародным у часе прыёмных іспытаў прадастаўляецца інтэрнат.

Залічаныя ў лік студэнтаў іншагароднія забяспечваюцца інтэрнатам. Сем'і студэнтаў інтэрнатам не забяспечваюцца. Стыпендыя ў размеры па нормах ВТНУ Наркамата абароннай прамысловасці.

АДРАС: Ленінград, Дземідаў пер., 10, тэл. 1-35-83, дадатковы — 7.

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ» АД 31 МАЯ на экране гукавы замежны фільм з удзелам ЧАРЛІ ЧАПЛІНА АГНІ вялікага горада

МЕНЛАРКУ ПАТРАБУЮЦЦА АФІЦЫЯНТКІ І работнікі па продажу марожанага

ЗВЯРТАЦЦА: Энгельса, 8.

ДРУКАРНІ «ЗВЯЗДА» ПАТРЭБНА СКЛАДАЧНАЕ ПАМЯШКАННЕ

Звяртацца: Савецкая, 63, другі паверх, кантора друкарні.

ТЭЛЕФОН АДДЗЕЛА АБ'ЯЎ— 21-845.

Уп. Галоўлітбела № К—2109. Друкарня газеты «Звязда», Менск, Савецкая, 63. К., К., С.